

Službeni list

Europske unije

C 189

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 66.

30. svibnja 2023.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2023/C 189/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2023/C 189/02 Predmet C-699/21, E. D. L. (Razlog za odbijanje koji se temelji na bolesti): Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. travnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte costituzionale – Italija) – Izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv osobe E. D. L. „Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 1. stavak 3. – Članak 23. stavak 4. – Postupci predaje između država članica – Razlozi za neizvršenje – Članak 4. stavak 3. UEU-a – Obveza lojalne suradnje – Odgoda izvršenja europskog uhidbenog naloga – Članak 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Zabrana nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja – Teška i potencijalno ireverzibilna kronična bolest – Opasnost od teškog narušavanja zdravlja osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog” 2

HR

2023/C 189/03	Predmet C-1/23 PPU, Afrin: Presuda Suda (treće vijeće) od 18. travnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgija) – X, Y, A (koje pravno zastupaju osobe X i Y), B (koje pravno zastupaju osobe X i Y)/État belge „Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Granična kontrola, azil i useljavanje – Politika useljavanja – Direktiva 2003/86/EZ – Pravo na spajanje obitelji – Članak 5. stavak 1. – Podnošenje zahtjeva za ulazak i boravak u svrhu ostvarivanja prava na spajanje obitelji – Propis države članice kojim se predviđa obveza članova sponzorove obitelji da osobno podnesu zahtjev nadležnom diplomatskom predstavništvu te države članice – Nemogućnost ili pretjerana otežanost dolaska u navedeno predstavništvo – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 7. i 24.”	3
2023/C 189/04	Predmet C-619/22, Sinda & V R: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 20. travnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Zemgales rajona tiesa – Latvija) – SIA „Sinda & V R”/Rīgas domes Satiksmes departaments „Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Zahtjev za prikazom pravnog konteksta spora u glavnom postupku – Zahtjev za navođenje veze između odredaba prava Unije čije se tumačenje traži i primjenjivog nacionalnog zakonodavstva – Nepostojanje dostatnih pojašnjenja – Očita nedopuštenost”	4
2023/C 189/05	Predmet C-703/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenog 2022. uputio Raad van State (Nizozemska) – WU/Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)	4
2023/C 189/06	Predmet C-707/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2022. uputio Raad van State (Nizozemska) – Minister van Infrastructuur en Waterstaat/AVROTROS	5
2023/C 189/07	Predmet C-719/22, Openbaar Ministerie i Federale Overheidsdienst Financiën: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2022. uputio Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën/Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV	5
2023/C 189/08	Predmet C-751/22 P: Žalba koju je 8. prosinca 2022. podnio Shopify Inc. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 12. listopada 2022. u predmetu T-222/21, Shopify/EUIPO – Rossi i dr. (Shoppi)	6
2023/C 189/09	Predmet C-780/22 P: Žalba koju je 22. prosinca 2022. podnio Zaun Ltd protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 19. listopada 2022. u predmetu T-231/21, Praesidiad/EUIPO – Zaun (Stup)	7
2023/C 189/10	Predmet C-7/23, Marvesa Rotterdam: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. siječnja 2023. uputio Raad van State (Belgija) – Marvesa Rotterdam NV/Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)	7
2023/C 189/11	Predmet C-42/23 P: Žalba koju je 28. siječnja 2023. podnio Mendes SA protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 30. studenoga 2022. u predmetu T-678/21, Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica Srl	8
2023/C 189/12	Predmet C-51/23 P: Žalba koju je 1. veljače 2023. podnio Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 22. studenoga 2022. u predmetu T-640/20, Validity/Komisija	8
2023/C 189/13	Predmet C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. ožujka 2023. uputila Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României	9
2023/C 189/14	Predmet C-61/23, Ekostroy: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2023. uputio Administrativen sad – Haskovo (Bugarska) – „Ekostroy” EOOD/Agencija „Patna infrastruktura”	10
2023/C 189/15	Predmet C-76/23, Cobult: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2023. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – Cobult UG/TAP Air Portugal SA	10

2023/C 189/16	Predmet C-78/23, Deutsche Lufthansa: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2023. uputio Amtsgericht Steinfurt (Njemačka) – UE/Deutsche Lufthansa AG	11
2023/C 189/17	Predmet C-89/23, Companhia União de Crédito Popular: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2023. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Companhia União de Crédito Popular SARL/Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2023/C 189/18	Predmet C-92/23: Tužba podnesena 17. veljače 2023. – Europska komisija/Mađarska	12
2023/C 189/19	Predmet C-104/23, A GmbH & Co. KG: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2023. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) A GmbH & Co. KG/Hauptzollamt B	14
2023/C 189/20	Predmet C- 106/23 P: Žalba koju je 22. veljače 2023. podnio Patrick Vanhoudt protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 14. prosinca 2022. u predmetu T-490/21, Vanhoudt/EIB	14
2023/C 189/21	Predmet C-107/23 PPU, Lin: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2023. uputio Curtea de Apel Braşov (Rumunjska) – kazneni postupak protiv C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.	15
2023/C 189/22	Predmet C-109/23, Jemerak: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. veljače 2023. uputio Landgericht Berlin (Njemačka) – GM i ON/PR	16
2023/C 189/23	Predmet C-125/23, Unedic: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2023. uputio Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Francuska) – Udruga UNEDIC, ogranak AGS u Marseilleu/V, W, X, Y, Z, likvidator društva K	17
2023/C 189/24	Predmet C-126/23, Burdene: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. ožujka 2023. uputio Tribunale Ordinario di Venezia (Italija) – UD, QO, VU, LO, CA/Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno	18
2023/C 189/25	Predmet C-134/23, Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2023. uputio Symvoulío tis Epikrateias (Grčka) – Somateio „Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges”, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaiο”/Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou	19
2023/C 189/26	Predmet C-157/23, Ford Italia: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2023. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Ford Italia SpA/ZP, Stracciari SpA	19
2023/C 189/27	Predmet C-161/23, Lireva Investments i dr.: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2023. uputio Satversmes tiesa (Latvija) – VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc./Latvijas Republikas Saeima	20
2023/C 189/28	Predmet C-163/23, Palognali: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2023. uputio Giudice di pace di Bologna (Italija) – Governo Italiano/UX	21
2023/C 189/29	Predmet C-164/23, VOLÁNBUSZ: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2023. uputio Szegedi Törvényszék (Mađarska) — VOLÁNBUSZ Zrt./Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal	22
2023/C 189/30	Predmet C-166/23, Nouryon Functional Chemicals: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2023. uputio Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Švedska) – Naturvårdsverket/Nouryon Functional Chemicals AB	23
2023/C 189/31	Predmet C-170/23, trendtours Touristik: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2023. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – trendtours Touristik GmbH/SH	24
2023/C 189/32	Predmet C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche i dr.: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2023. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Autorità di regolazione dei trasporti/Lufthansa Linee Aeree Germaniche i dr.	24

2023/C 189/33	Predmet C-208/23, Martiesta: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. ožujka 2023. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – AX	25
2023/C 189/34	Predmet C-210/23: Tužba podnesena 31. ožujka 2023. – Europska komisija/Portugalska Republika	25
2023/C 189/35	Predmet C-252/23 P: Žalba koju je 17. travnja 2023. podnijela European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 7. veljače 2023. u predmetu T-81/22, Euranimi/Komisija	26
Opći sud		
2023/C 189/36	Predmet T-39/21: Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – PP i dr./Parlament („Javna služba – Dužnosnici – Zdravstvena kriza povezana s pandemijom bolesti COVID-19 – Odluka kojom se odobrava rad u nepunom radnom vremenu radi brige za članove obitelji izvan mjesta rada – Nemogućnost obavljanja rada na daljinu izvan mjesta rada u punom radnom vremenu – Nepravilnost predsudskog postupka – Odluka kojom se odobrava zahtjev za rad u nepunom radnom vremenu – Nedostatak pravnog interesa – Nedopuštenost – Primici od rada – Prekid isplate naknade za život u inozemstvu – Članci 62. i 69. Pravilnika o osoblju – Povreda članka 4. Priloga VII. Pravilniku o osoblju”)	28
2023/C 189/37	Predmet T-749/21: Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – Gerhard Grund Gerüste/EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije Josef Grund Gerüstbau – Raniji nacionalni figurativni žig grund – Relativni razlog ništavosti – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Nepostojanje sličnosti znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	29
2023/C 189/38	Predmet T-61/22: Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – OD/Eurojust („Javna služba – Privremeno osoblje – Privremeni premještaj u interesu službe – Članak 7. Pravilnika o osoblju – Zahtjev za pomoć – Članak 24. Pravilnika o osoblju – Privremena mjera udaljavanja s radnog mjesta – Pojam „akt koji negativno utječe” – Pravo na saslušanje – Odgovornost”)	29
2023/C 189/39	Predmet T-74/22: Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – Siemens/Parlament („Javna nabava – Ugovori o javnoj nabavi radova – Postupak javne nabave – Obnova protupožarnog sustava u zgradama Parlamenta u Strasbourgu – Odbijanje ponuditeljeve ponude i dodjela ugovora drugim ponuditeljima – Izvanugovorna odgovornost”)	30
2023/C 189/40	Predmet T-162/22: Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – OQ/Komisija („Javna služba – Dužnosnici – Stegovni postupak – Stegovna sankcija – Udaljavanje s radnog mjesta bez smanjenja mirovinskih prava – Članak 10. Priloga IX. Pravilniku o osoblju – Proporcionalnost – Obveza obrazlaganja”)	30
2023/C 189/41	Predmet T-491/22: Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – Zitro International/EUIPO – e-gaming (Smješko koji nosi cilindar) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje smješka koji nosi cilindar – Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje fantastičnog lika – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	31
2023/C 189/42	Predmet T-183/22: Rješenje Općeg suda od 31. ožujka 2023. – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (EF) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)	32
2023/C 189/43	Predmet T-184/22: Rješenje Općeg suda od 31. ožujka 2023. – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)	32
2023/C 189/44	Predmet T-472/22: Rješenje Općeg suda od 31. ožujka 2023. – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije Near-to-Prime – Apsolutni razlog za ništavost – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)	33
2023/C 189/45	Predmet T-116/23: Tužba podnesena 27. veljače 2023. – Medel i drugi/Komisija	33

2023/C 189/46	Predmet T-142/23: Tužba podnesena 13. ožujka 2023. – Swenters/Komisija	35
2023/C 189/47	Predmet T-182/23: Tužba podnesena 8. travnja 2023. – Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO – Thinksales (Sales School Powered by IEBS)	36
2023/C 189/48	Predmet T-185/23: Tužba podnesena 11. travnja 2023. – Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)	36
2023/C 189/49	Predmet T-186/23: Tužba podnesena 11. travnja 2023. – Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)	37
2023/C 189/50	Predmet T-188/23: Tužba podnesena 13. travnja 2023. – IU Internationale Hochschule/EUIPO (IU International University of Applied Sciences)	38
2023/C 189/51	Predmet T-189/23: Tužba podnesena 13. travnja 2023. – The Mochi Ice Cream Company/EUIPO (my mochi)	38
2023/C 189/52	Predmet T-192/23: Tužba podnesena 14. travnja 2023. – Peikko Group/EUIPO – Anstar (Oblik metalnih greda za gradnju)	39
2023/C 189/53	Predmet T-193/23: Tužba podnesena 13. travnja 2023. – MegaFon/Vijeće	40
2023/C 189/54	Predmet T-194/23: Tužba podnesena 16. travnja 2023. – Fractal Analytics/EUIPO – Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)	41
2023/C 189/55	Predmet T-201/23: Tužba podnesena 17. travnja 2023. – CRA/Vijeće	41
2023/C 189/56	Predmet T-203/23: Tužba podnesena 19. travnja 2023. – Studiocal/EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)	42
2023/C 189/57	Predmet T-204/23: Tužba podnesena 19. travnja 2023. – Studiocal/EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)	43

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2023/C 189/01)***Posljednja objava**

SL C 179, 22.5.2023.

Prethodne objave

SL C 173, 15.5.2023.

SL C 164, 8.5.2023.

SL C 155, 2.5.2023.

SL C 134, 17.4.2023.

SL C 127, 11.4.2023.

SL C 121, 3.4.2023.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. travnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte costituzionale – Italija) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv osobe E. D. L.

(Predmet C-699/21 ⁽¹⁾, E. D. L. (Razlog za odbijanje koji se temelji na bolesti))

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhiđbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 1. stavak 3. – Članak 23. stavak 4. – Postupci predaje između država članica – Razlozi za neizvršenje – Članak 4. stavak 3. UEU-a – Obveza lojalne suradnje – Odgoda izvršenja europskog uhiđenog naloga – Članak 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Zabrana nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja – Teška i potencijalno ireverzibilna kronična bolest – Opasnost od teškog narušavanja zdravlja osobe protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog”)

(2023/C 189/02)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte costituzionale

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E. D. L.

uz sudjelovanje: Presidente del Consiglio dei Ministri

Izreka

Članak 1. stavak 3. i članak 23. stavak 4. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., u vezi s člankom 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

- pravosudno tijelo izvršenja iznimno može privremeno odgoditi tu predaju ako postoje valjani razlozi za uvjerenje da predaja tražene osobe u okviru izvršenja europskog uhiđenog naloga može očito ugroziti njezino zdravlje;
- pravosudno tijelo izvršenja koje treba odlučiti o predaji teško bolesne tražene osobe, u okviru izvršenja europskog uhiđenog naloga, kada smatra da postoje ozbiljni i čvrsti razlozi za vjerovanje da bi ta predaja tu osobu izložila stvarnoj opasnosti od znatnog smanjenja njezina očekivanog životnog vijeka ili od brzog, znatnog i ireverzibilnog pogoršanja njezina zdravstvenog stanja, mora odgoditi tu predaju i zatražiti od pravosudnog tijela koje je izdalo uhiđbeni nalog dostavu svih informacija o uvjetima pod kojima se namjerava voditi kazneni progon protiv navedene osobe ili joj oduzeti slobodu kao i o mogućnostima prilagodbe tih uvjeta njezinom zdravstvenom stanju kako bi se spriječilo ostvarenje takve opasnosti;

- pravosudno tijelo izvršenja mora odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga ako se, s obzirom na informacije koje je pružilo pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog kao i sve druge informacije kojima pravosudno tijelo izvršenja raspolaže, ta opasnost očito ne može otkloniti u razumnom roku. Nasuprot tomu, ono mora dogovoriti novi datum predaje s pravosudnim tijelom koje izdaje uhidbeni nalog ako se navedena opasnost može otkloniti u takvom roku.

(¹) SL C 73, 14. 2. 2022.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. travnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgija) – X, Y, A (koje pravno zastupaju osobe X i Y), B (koje pravno zastupaju osobe X i Y)/État belge

(Predmet C-1/23 PPU (¹), Afrin (²))

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Granična kontrola, azil i useljavanje – Politika useljavanja – Direktiva 2003/86/EZ – Pravo na spajanje obitelji – Članak 5. stavak 1. – Podnošenje zahtjeva za ulazak i boravak u svrhu ostvarivanja prava na spajanje obitelji – Propis države članice kojim se predviđa obveza članova sponzorove obitelji da osobno podnesu zahtjev nadležnom diplomatskom predstavništvu te države članice – Nemogućnost ili pretjerana otežanost dolaska u navedeno predstavništvo – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 7. i 24.”)

(2023/C 189/03)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: X, Y, A (koje pravno zastupaju osobe X i Y), B (koje pravno zastupaju osobe X i Y)

Tuženik: État belge

Izreka

Članak 5. stavak 1. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravo na spajanje obitelji, u vezi s člankom 7. i člankom 24. stavcima 2. i 3. Povelje o temeljnim pravima Europske unije,

treba tumačiti na način da mu se:

protivi nacionalni propis kojim se za podnošenje zahtjeva za ulazak i boravak na temelju spajanja obitelji zahtijeva da članovi obitelji sponzora, konkretno osobe kojoj je priznat status izbjeglice, trebaju osobno doći u diplomatsko ili konzularno predstavništvo države članice nadležno za mjesto u inozemstvu u kojem imaju boravište ili u kojem žive, uključujući i u situaciji kada im je nemoguće ili pretjerano teško doći u to predstavništvo, ne dovodeći u pitanje mogućnost te države članice da zahtijeva osobnu nazočnost tih članova u kasnijoj fazi postupka povodom zahtjeva za spajanje obitelji.

(¹) SL C 104, 20. 3. 2023.

(²) Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 20. travnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Zemgales rajona tiesa – Latvija) – SIA „Sinda & V R”/Rīgas domes Satiksmes departaments

(Predmet C-619/22 ⁽¹⁾, Sinda & V R)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Zahtjev za prikazom pravnog konteksta spora u glavnom postupku – Zahtjev za navođenje veze između odredaba prava Unije čije se tumačenje traži i primjenjivog nacionalnog zakonodavstva – Nepostojanje dostatnih pojašnjenja – Očita nedopuštenost”)

(2023/C 189/04)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Zemgales rajona tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „Sinda & V R”

Tuženik: Rīgas domes Satiksmes departaments

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 20. rujna 2022. uputio Zemgales rajona tiesa (Općinski sud u Zemgaleu, Latvija) očito je nedopušten.

⁽¹⁾ Datum podnošenja: 27. 9. 2022.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenog 2022. uputio Raad van State (Nizozemska) – WU/Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

(Predmet C-703/22)

(2023/C 189/05)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WU

Tuženik: Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

Prethodna pitanja

1. Treba li točku 6.4. Priloga III. Direktivi 2006/126/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (u daljnjem tekstu: Direktiva), a osobito standard u pogledu vodoravnog vidnog polja s oba oka od najmanje 160 stupnjeva s obzirom na načelo proporcionalnosti tumačiti na način da taj standard može ispuniti i osoba koja ga ne ispunjava u medicinskom smislu, ali je prema mišljenju različitih medicinskih stručnjaka unatoč tomu zaista sposobna upravljati teretnim vozilom?
2. U slučaju niječnog odgovora na to pitanje, postoji li u tom slučaju u okviru Direktive o vozačkim dozvolama mogućnost ocjene proporcionalnosti u pojedinačnom slučaju, iako se standardom iz točke 6.4. Priloga III. Direktivi ne predviđa mogućnost iznimki u takvim slučajevima?

3. Ako je to slučaj, koje okolnosti mogu biti relevantne prilikom ocjene pitanja može li se u pojedinačnom slučaju odstupiti od standarda u pogledu vidnog polja u smislu točke 6.4. Priloga III. Direktivi?

(¹) SL 2006., L 403, str. 18. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8. str. 107. i ispravak SL 2016., L 169, str. 18., u daljnjem tekstu i: Direktiva o vozačkim dozvolama)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2022. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Minister van Infrastructuur en Waterstaat/AVROTROS**

(Predmet C-707/22)

(2023/C 189/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Tuženik: AVROTROS

Druge stranke u postupku: Bestuur van de Luchtverkeersleiding Nederland, Royal Schiphol Group NV/Schiphol Nederland BV

Prethodna pitanja

1. a Na koji način treba tumačiti „podatke o događajima” i „primjerenu povjerljivost” u smislu članka 15. stavka 1. Uredbe br. 376/2014 (¹) i s obzirom na slobodu izražavanja i informiranja utvrđenu člankom 11. Povelje i člankom 10. EKLJP-a?
b Jesu li skupne informacije obuhvaćene „podacima o događajima” u smislu članka 15. stavka 1. Uredbe br. 376/2014?
2. a Treba li članak 15. stavak 1. Uredbe br. 376/2014 s obzirom na slobodu izražavanja i informiranja utvrđenu člankom 11. Povelje i člankom 10. EKLJP-a tumačiti na način da je u skladu s tim člankom nacionalna odredba poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, na temelju koje se ne smije otkriti nijedna informacija o događajima o kojima se izvještava?
b Vrijedi li to i za skupne podatke ili događaje o kojima se izvještava?
3. Ako je odgovor na pitanja 2.a i 2.b niječan: smije li nadležno nacionalno tijelo primijeniti opću nacionalnu odredbu o otkrivanju u skladu s kojom se informacije ne stavljaju na raspolaganje ako stavljanje na raspolaganje ne nadilazi interese koji su povezani, primjerice, s odnosima s drugim državama i međunarodnim organizacijama, inspekcijom, kontrolom i nadzorom koje provode državna tijela, poštovanjem privatnog života i izbjegavanjem neproporcionalnog davanja prednosti fizičkim ili pravnim osobama ili diskriminacije fizičkih ili pravnih osoba?

(¹) Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljajući izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL 2014., L 122, str. 18.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2022. uputio Hof van beroep te Antwerpen
(Belgija) – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën/Profit Europe NV, Gosselin
Forwarding Services NV**

(Predmet C-719/22, Openbaar Ministerie i Federale Overheidsdienst Financiën)

(2023/C 189/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën

Druge stranke u žalbenom postupku: Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

Prethodno pitanje

Povrjeđuju li Uredba (EU) br. 1071/2012 ⁽¹⁾ i Provedbena uredba (EU) br. 430/2013 ⁽²⁾ članke 1., 5., 6. i 9. Osnovne uredbe br.1225/2009 ⁽³⁾, u mjeri u kojoj su njima na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine određene antidampinške pristojbe, ako ni u pritužbi na temelju kojeg je pokrenut antidampinški postupak ni u obavijesti o pokretanju postupka u pogledu antidampinške mjere taj proizvod nije smatran predmetnim proizvodom, nisu podneseni nikakvi dokazi o doppingu, šteti i uzročnoj vezi i ako Europska komisija uopće nije provela istragu u pogledu uobičajene vrijednosti proizvoda, njegove izvozne cijene, eventualne dampinške marže, eventualne štete, opsega štete, utjecaja drugih poznatih čimbenika na štetu, uzročne veze između doppinga i štete i potrebe da se za te proizvode (lijevani pribor za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza) uvedu antidampinške pristojbe u interesu Unije?

- ⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 1071/2012 od 14. studenoga 2012. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajlanda (SL 2012., L 318, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 129., str. 107.)
- ⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 430/2013 od 13. svibnja 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajlanda i prekidu postupka u vezi s Indonezijom (SL 2013., L 129, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 199.)
- ⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, Posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202. i ispravaka SL 2016., L 44, str. 20.)

Žalba koju je 8. prosinca 2022. podnio Shopify Inc. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 12. listopada 2022. u predmetu T-222/21, Shopify/EUIPO – Rossi i dr. (Shoppi)

(Predmet C-751/22 P)

(2023/C 189/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Shopify Inc. (zastupnici: S. Völker i M. Pemsel, *Rechtsanwälte*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante i Shoppi Ltd.

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo od 18. veljače 2021. (predmet R 785/2020-2) (pobijana odluka);
- naloži EUIPO-u i intervenijentima snošenje troškova, uključujući troškove postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelj ističe jedan žalbeni razlog koji se temelji na povredi članka 53. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 207/2009 ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 2015/2424 ⁽²⁾, u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe 207/2009.

Žalitelj iznosi sljedeće argumente.

Opći sud nije uzeo u obzir dokaz o povećanom razlikovnom karakteru koji je žalitelj podnio za Ujedinjenu Kraljevinu zato što je pobijana odluka donesena nakon završetka prijelaznog razdoblja utvrđenog člankom 127. Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju ⁽¹⁾. Opći je sud smatrao da žalitelj treba moći zabraniti upotrebu kasnijeg žiga ne samo na datum podnošenja prijave nego i na datum odluke Žalbenog vijeća. Stoga je Opći sud, u biti, smatrao da pretpostavke za relativni razlog za odbijanje u postupku proglašavanja ništavosti moraju postojati na datum podnošenja prijave ili datum prava prvenstva osporavanog žiga te na datum odluke EUIPO-a (tj. Odjel za poništaje ili Žalbeno vijeće).

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

⁽²⁾ Uredba (EU) 2015/2424 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice i Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95, o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice te o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 2869/95 o pristojbama koje se plaćaju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (SL L 341, 24.12.2015., str. 21.)

⁽³⁾ SL 2020., L 29., str. 7.

Žalba koju je 22. prosinca 2022. podnio Zaun Ltd protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 19. listopada 2022. u predmetu T-231/21, Praesidiad/EUIPO – Zaun (Stup)

(Predmet C-780/22 P)

(2023/C 189/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Zaun Ltd (zastupnik: C. Weber, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Praesidiad Holding

Rješenjem od 17. travnja 2023., Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da žalba nije dopuštena i da društvo Zaun Ltd treba snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. siječnja 2023. uputio Raad van State (Belgija) – Marvesa Rotterdam NV/Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

(Predmet C-7/23, Marvesa Rotterdam)

(2023/C 189/10)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marvesa Rotterdam NV

Tuženik: Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

Prethodna pitanja

1. Treba li dio I. Priloga Odluci 2002/994/EZ ⁽¹⁾ o određenim zaštitnim mjerama u vezi s proizvodima životinjskog podrijetla uvezenima iz Kine, kako je izmijenjena Provedbenom odlukom (EU) 2015/1068 o izmjeni Odluke 2002/994/EZ ⁽²⁾ o određenim zaštitnim mjerama u vezi s proizvodima životinjskog podrijetla uvezenima iz Kine, tumačiti na način da pojam „proizvodi ribarstva” obuhvaća i proizvode namijenjene prehrani ljudi kao i proizvode namijenjene hranidbi životinja te da se, posljedično, riblje ulje namijenjeno uporabi u obliku hrane za životinje može smatrati „proizvodom ribarstva” u smislu prethodno navedenog priloga?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, povređuje li se dijelom I. Priloga Odluci 2002/994/EZ o određenim zaštitnim mjerama u vezi s proizvodima životinjskog podrijetla uvezenima iz Kine, kako je izmijenjena Provedbenom odlukom (EU) 2015/1068 o izmjeni Odluke 2002/994/EZ o određenim zaštitnim mjerama u vezi s proizvodima životinjskog podrijetla uvezenima iz Kine, članak 22. stavak 1. Direktive Vijeća 97/78/EZ ⁽³⁾ od 18. prosinca 1997. o utvrđivanju načela organizacije veterinarskih pregleda proizvoda koji ulaze u Zajednicu iz trećih zemalja, po potrebi u vezi s člankom 1. Protokola (br. 2.) UFEU-a o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, time što su proizvodi ribarstva podrijetlom iz Kine namijenjeni prehrani ljudi izuzeti iz zabrane uvoza u skladu s člankom 2. prethodno navedene Odluke 2002/994/EZ, dok se na proizvode ribarstva podrijetlom iz Kine namijenjeni hranidbi životinja primjenjuje ta zabrana uvoza?

⁽¹⁾ SL 2002., L 348, str. 154. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 42., str. 143.)

⁽²⁾ SL 2015., L 174, str. 30.

⁽³⁾ SL 1998., L 24, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 14., str. 3.)

Žalba koju je 28. siječnja 2023. podnio Mendes SA protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 30. studenoga 2022. u predmetu T-678/21, Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica Srl

(Predmet C-42/23 P)

(2023/C 189/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Mendes SA (zastupnik: M. Cavattoni, *avvocato*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Actial Farmaceutica Srl

Rješenjem od 19. travnja 2023., Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da žalba nije dopuštena i da društvo Mendes SA treba snositi vlastite troškove.

Žalba koju je 1. veljače 2023. podnio Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 22. studenoga 2022. u predmetu T-640/20, Validity/Komisija

(Predmet C-51/23 P)

(2023/C 189/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (zastupnici: B. Van Vooren, *advocaat*, i M.R. Oyarzabal Arigita, *abogada*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

— proglaši žalbu dopuštenom i osnovanom;

— ukine rješenje Općeg suda od 22. studenoga 2022. u predmetu T-640/20, Validity/Komisija;

- potvrdi poništenje Odluke Komisije C(2020) 5540 final od 6. kolovoza 2020. i Odluke C(2021) 2834 final od 19. travnja 2021.; i
- naloži Europskoj komisiji plaćanje žaliteljevih troškova; ili
- podredno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o meritumu i troškovima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim žalbenim razlogom žalitelj osporava utvrđenje Općeg suda da ne postoji rizik da će Komisija u budućnosti kršiti članak 4. stavak 3. Uredbe 1049/2001 („Uredba o transparentnosti”) jer:

- i. razlog „ozračja uzajamnog povjerenja” ne predstavlja opću pretpostavku povjerljivosti; i
- ii. ne postoji rizik da će se Komisija ponovno osloniti na nejasan razlog kao što je „ozračje uzajamnog povjerenja” u budućim zahtjevima za pristup dokumentima.

Drugim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da je Opći sud pogrešno primijenio pravo zaključivši da ne postoji rizik da će doći do ponavljanja povreda načela transparentnosti, dobre uprave i postupovnih povreda Uredbe o transparentnosti do kojih je došlo u postupku koji je doveo do ovih postupaka.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. ožujka 2023. uputila Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

(Predmet C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”)

(2023/C 189/13)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Pitești

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Tuženik: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 2. i članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a u vezi s člancima 12. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ako se strukovnim udrugama pravosudnih dužnosnika – na temelju obvezujuće odluke Înalta Curtea de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska), nakon koje je uslijedila nacionalna praksa u predmetima koji su slični predmetu u kojem se postavlja ovo pitanje – odrede ograničenja u pogledu pokretanja određenih sudskih postupaka, čiji je cilj promicanje i zaštita neovisnosti sudaca i vladavine prava te očuvanje statusa profesije, uvođenjem uvjeta da treba postojati legitimni privatni interes koji je prekomjerno ograničen, pri čemu se zahtijeva izravna veza između upravnog akta koji podliježe nadzoru zakonitosti koji provode sudovi te izravne svrhe i ciljeva strukovnih udruga pravosudnih dužnosnika predviđenih u njihovim statutima, u slučajevima kad udruge nastoje ostvariti djelotvornu sudsku zaštitu u područjima uređenima pravom Unije u skladu sa svrhom i općim ciljevima iz njihovih statuta?

2. Ovisno o odgovoru na prvo pitanje, protivi li se članku 2., članku 4. stavku 3. i članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a, Prilogu IX. Aktu o uvjetima pristupanja Rumunjske i Odluci 2006/928 ⁽¹⁾, nacionalni propis kojim se ograničava nadležnost Državne uprave za suzbijanje korupcije na način da se isključiva nadležnost za provođenje istrage u pogledu kaznenih djela korupcije (u širem smislu) koja su počinili suci i državni odvjetnici, povjerava određenim državnim odvjetnicima (koje konkretno imenuje glavni državni odvjetnik Rumunjske na prijedlog opće sjednice Vrhovnog pravosudnog vijeća u okviru Državnog odvjetništva pri Vrhovnom kasacijskom sudu, odnosno u okviru državnih odvjetništva pri žalbenim sudovima koji su nadležni i za druge vrste kaznenih djela koja počine suci i državni odvjetnici?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 65., str. 53.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2023. uputio Administrativen sad – Haskovo
(Bugarska) – „Ekostroy” EOOD/Agencija „Patna infrastruktura”**

(Predmet C-61/23, Ekostroy)

(2023/C 189/14)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad – Haskovo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: „Ekostroy” EOOD

Druga stranka u žalbenom postupku: Agencija „Patna infrastruktura”

Prethodno pitanje

Treba li članak 9.a Direktive 1999/62/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 1999. o naknadama koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastruktura za teška teretna vozila tumačiti na način da se zahtjevu proporcionalnosti sankcija za povrede nacionalnih odredbi donesenih na temelju te direktive, koji je predviđen u tom članku, protivi nacionalni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se propisuje izricanje novčane kazne u paušalnom iznosu (fizičkim ili pravnim osobama) za povrede obveze prethodnog utvrđivanja i plaćanja cestarine za korištenje cestovne infrastrukture, neovisno o prirodi i težini tih povreda, predviđajući pritom mogućnost oslobođenja od prekršajne odgovornosti plaćanjem takozvane „kompenzacijske pristojbe”?

⁽¹⁾ SL 1999., L 187, str. 42. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 6., str. 34.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2023. uputio Landgericht Frankfurt am Main
(Njemačka) – Cobult UG/TAP Air Portugal SA**

(Predmet C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cobult UG

Tuženik: TAP Air Portugal SA

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da je putnik dao pisanu suglasnost za nadoknadu iznosa vrijednosti karte u smislu članka 8. stavka 1. točke (a) prve alineje putnim vaučerom već ako je na internetskoj stranici stvarnog zračnog prijevoznika odabrao takav vaučer uz isključenje naknadne isplate iznosa vrijednosti karte u novcu i dobio ga e-poštom, a nadoknada iznosa vrijednosti karte u novcu moguća je samo ako se prethodno kontaktira stvarni zračni prijevoznik?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119., str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2023. uputio Amtsgericht Steinfurt (Njemačka) –
UE/Deutsche Lufthansa AG**

(Predmet C-78/23, Deutsche Lufthansa)

(2023/C 189/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Steinfurt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UE

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodno pitanje

Ispunjava li obavijest o promjeni rezervacije, koju obilježavaju tekst koji glasi na način naveden u nastavku te naknadno navođenje preostalih dijelova odlaznog i povratnog leta iz potvrde rezervacije, sadržajne zahtjeve koji se odnose na obavješćivanje o otkazivanju u smislu članka 5. stavka 1. točke (c) Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾:

„Promjena rezervacije

[naziv zračnog prijevoznika] rezervacijski kôd: [...]

(Prikaži/uredi rezervaciju)

Poštovani kupče,

zbog krize uzrokovane koronavirusom nužne su daljnje prilagodbe našeg reda letenja. Stoga je došlo do promjena i u slučaju Vaše rezervacije.

Pokušali smo pronaći najbolju moguću vezu za Vas te Vas molimo da provjerite svoju izmijenjenu rezervaciju. Navedeni su svi preostali letovi Vašeg putovanja, a otkazani se letovi ne prikazuju.”?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119., str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2023. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Companhia União de Crédito Popular SARL/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-89/23, Companhia União de Crédito Popular)

(2023/C 189/17)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Companhia União de Crédito Popular SARL

Druga stranka u postupku: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodno pitanje

Kako bi se utvrdilo može li se na proviziju od 11 % koja se zakonom (članak 25. Decreto-Lei n.º 365/99, de 17 de setembro (Uredba sa zakonskom snagom br. 365/99 od 17. rujna 1999.)) dodjeljuje zajmodavcu za prodaju založene imovine primijeniti izuzeće predviđeno člankom 135. stavkom 1. točkom (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ (koji odgovara članku 9. stavku 27. točki (a) Códiga do Imposto sobre o Valor Acrescentado (Zakonik o porezu na dodanu vrijednost)), može li se smatrati da je prodaja založene imovine (članak 19. i sljedeći članci Uredbe sa zakonskom snagom br. 365/99 od 17. rujna 1999.), u slučaju da zajmoprimac prestane s plaćanjem pod zakonskim uvjetima, usluga koja je pomoćna uslugama koje pruža zajmodavac (djelatnost izdavanja zajmova osiguranih zalogom)?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347. str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Tužba podnesena 17. veljače 2023. – Europska komisija/Mađarska

(Predmet C-92/23)

(2023/C 189/18)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: U. Małecka, L. Malferrari i A. Tokár, agenti)

Tuženik: Mađarska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

1) utvrdi da je Mađarska,

- i) time što je Médiatanács (Vijeće za medije, Mađarska) usvojilo Odluku 830/2020 od 8. rujna kojom je Klubrádióu odbijeno produljenje prava korištenja frekvencija,
- ii) time što je donijela zakonsku odredbu poput članka 48. stavka 7. Zakona CLXXXV iz 2010. kojim se u slučaju ponovljenog kršenja automatski isključuje produljenje prava korištenja radiofrekvencija povezanih s uslugama radijskog emitiranja, čak i kada kršenje nije posebno teško i čisto je formalnog karaktera, i
- iii) time što je na ovaj nerazmjern i diskriminirajući način onemogućila Klubrádió da nastavi sa svojom djelatnošću u sektoru usluga radijskog emitiranja,

povrijedila obveze koje ima na temelju članka 5., 7. i 10. Direktive 2002/20/EZ ⁽¹⁾, članka 4. točke 2. Direktive 2002/77/EZ ⁽²⁾, članka 9. Direktive 2002/21/EZ ⁽³⁾, općih načela proporcionalnosti, nediskriminacije i lojalne suradnje te članka 11. Povelje o temeljnim pravima Europske unije;

- iv) time što, u roku od šest tjedana iz članka 5. stavka 3. Direktive 2002/20, nije donijela odluku o zahtjevu Klubrádióa za produljenje prava korištenja radiofrekvencija i
- v) time što nije, u vezi s frekvencijom koju je ranije koristio Klubrádió, provela postupak dodjele unutar vremenskih ograničenja koja bi Klubrádióu omogućila da zaprimi odluku prije isteka prava korištenja,
- povrijedila obveze koje ima na temelju članaka 8. i 9. Direktive 2002/21, članka 5. stavka 3. Direktive 2002/20 te općeg načela dobre uprave;
- vi) time što je Vijeće za medije objavilo poziv na nadmetanje 4. studenoga 2020. i donijelo Odluku 180/2021 od 10. ožujka u kojima je navedeno vijeće
- podvrgnulo dodjelu radiofrekvencijskog spektra nerazmjernim zahtjevima,
 - nije unaprijed odredilo uvjete za dodjelu spektra i
 - nije upotrijebilo nikakvu diskrecijsku ovlast kako bi ocijenilo ozbiljnost i relevantnost pogrešaka učinjenih u prijavama koje bi mogle utjecati na njihovu dopuštenost niti je uzelo u obzir zanemarivost pogrešaka,
- povrijedila obveze koje ima na temelju članka 5. stavka 2. Direktive 2002/20, članka 45. Direktive (EU) 2018/1972⁽⁴⁾ i članka 11. Povelje o temeljnim pravima Europske unije;
- vii) time što je donijela zakonsku odredbu poput članka 65. stavka 11. Zakona CLXXXV iz 2010. kojim se isključuje mogućnost zahtijevati privremeno pravo korištenja u slučaju u kojem pravo korištenja pružatelja komunikacijskih usluga prethodno nije produljeno, dok tu mogućnost nudi pružateljima koji su već jednom produžili svoje pravo korištenja, ne obrazlažući pritom ovu razliku u postupanju, iako razlozi koji isključuju produljenje ne isključuju dodjelu novog prava korištenja, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 45. stavka 1. Direktive 2018/1972 i načela proporcionalnosti i nediskriminacije.

2) naloži Mađarskoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se podnosi protiv odluka mađarskog regulatornog tijela za medije i propisa na kojima se te odluke temelje, a kojima je Klubrádió, komercijalna radio postaja koja posluje u Mađarskoj, lišen mogućnosti da emitira svoj program na analognoj zemaljskoj FM frekvenciji i na taj način dopre do širokih slojeva mađarskog stanovništva.

Vijeće za medije je 8. rujna 2020. odlučilo da se Klubrádióu ne produži pravo korištenja frekvencija. Potom je spomenuto Vijeće pokrenulo novi postupak nadmetanja za korištenje frekvencije koju je ranije koristio Klubrádió. Potonji je sudjelovao u postupku nadmetanja, ali je Vijeće za medije njegovu prijavu proglasilo nevaljanom 10. ožujka 2021. Kao posljedica dviju prethodno navedenih odluka Vijeća za medije, Klubrádió je bio prisiljen prekinuti svoje usluge radijskog emitiranja na FM frekvenciji.

Osim toga, na temelju važećeg mađarskog propisa, Klubrádió ne može čak ni privremeno emitirati svoj program na FM frekvenciji.

Komisija smatra da je Mađarska povrijedila pravo Unije time što je donijela navedene propise i mjere.

- (¹) Direktiva 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (SL 2002., L 108, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 62.)
- (²) Direktiva 2002/77/EZ Komisije od 16. rujna 2002. o tržišnom natjecanju na tržištima elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (SL 2002., L 249, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 2., str. 3.)
- (³) Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (SL 2002., L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.)
- (⁴) Direktiva (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o osnivanju Europskog zakonika za elektroničke komunikacije (SL 2018., L 321, str. 36. i ispravak SL 2019., L 334, str. 164.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2023. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) A GmbH & Co. KG/Hauptzollamt B

(Predmet C-104/23, A GmbH & Co. KG)

(2023/C 189/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A GmbH & Co. KG

Tuženik: Hauptzollamt B

Prethodna pitanja

1. Podrazumijeva li tarifni broj 9406 Kombinirane nomenklature ⁽¹⁾ nužno da montažna zgrada mora zatvarati neku prostoriju u cijelosti, sa svih strana?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: podrazumijeva li tarifni broj 9406 Kombinirane nomenklature da je montažna zgrada dovoljno velika da u nju može ući osoba prosječne visine i je li za to potreban najmanje jedan dio prostorije u koji se može ući i u kojem ta osoba može stajati ili je dovoljno da osoba može ući ako se sagne?

⁽¹⁾ Prilog I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.) kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) 1101/2014 od 16. listopada 2014. o izmjenama Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 2014., L 312, str. 1.)

Žalba koju je 22. veljače 2023. podnio Patrick Vanhoudt protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 14. prosinca 2022. u predmetu T-490/21, Vanhoudt/EIB

(Predmet C- 106/23 P)

(2023/C 189/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Patrick Vanhoudt (zastupnici: L. Levi i A. Champetier, odvjetnice)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 14. prosinca 2022. u predmetu T-490/21;
- slijedom toga, usvoji žaliteljeve zahtjeve iz prvostupanjskog postupka i, stoga:
 - poništi odluku od 16. prosinca 2020. kojom se odbija tužiteljeva kandidatura na mjesto voditelja Ureda potpredsjednika EIB-a i odluku o imenovanju M. L na to mjesto;
 - po potrebi, poništi odluku od 17. svibnja 2021., koja je tužitelju dostavljena 18. svibnja 2021. i kojom se odbijaju njegovi zahtjevi za upravni nadzor od 18. prosinca 2020. i od 17. ožujka 2021.;

- naloži EIB-u da tužitelju nadoknadi neimovinsku štetu procijenjenu *ex aequo et bono* na 4 000 eura;
- naloži EIB-u snošenje svih troškova;
- naloži tuženiku da u cijelosti snosi troškove postupka u prvom i drugom stupnju.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj iznosi sljedeće žalbene razloge:

1. Povreda smjernica i postupka – Povreda zadaće obrazloženja suda – Pogreška u pravnoj kvalifikaciji objave radnog mjesta – Povreda načela nediskriminacije.
2. Povreda načela pravne sigurnosti, transparentnosti i nediskriminacije – Povreda obveze obrazloženja suda.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2023. uputio Curtea de Apel Braşov (Rumunjska) –
kazneni postupak protiv C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.**

(Predmet C-107/23 PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Braşov

Žalitelji:

C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

Druga stranka u glavnom postupku:

Rumunjska Država

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2., članak 19. stavak 1. drugi podstavak i članak 4. [stavak 3.] UEU-a u vezi s člankom 325. stavkom 1. UFEU-a, člankom 2. stavkom 1. Konvencije PFI (¹), člancima 2. i 12. Direktive PFI (²), te Direktivom Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (³), uzimajući u obzir načelo učinkovitih i odvraćajućih sankcija u slučaju teške prijevare na štetu financijskih interesa Europske unije, te u skladu s Odlukom Komisije 2006/928/EZ (⁴) s obzirom na članak 49. stavak 1. posljednju rečenicu Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da im se protivi pravna situacija, kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj osuđeni žalitelji izvanrednim pravnim lijekom traže ukidanje pravomoćne osuđujuće kaznene presude, pozivajući se na primjenu načela blažeg kaznenog zakona, koji je bio primjenjiv u postupku o meritumu te kojim se predviđao rok zastare koji je kraći i koji je istekao prije donošenja presude u predmetu, a koji je nakon toga utvrđen odlukom nacionalnog Ustavnog suda, kojom je proglašen neustavnim tekst zakona o prekidu zastare za kaznenu odgovornost (odluka iz 2022.), s obzirom na propust zakonodavca da tekst zakona uskladi s drugom odlukom istog ustavnog suda, donesenom četiri godine prije potonje odluke (odluka iz 2018.), a u tom se razdoblju sudska praksa redovnih sudova formirana na temelju prve odluke već bila ustalila na način da je taj tekst i dalje bio na snazi u obliku tumačenom u skladu s prvom odlukom ustavnog suda, što je imalo za konkretnu posljedicu to da je upola skraćen rok zastare za sva kaznena djela za koja nije donesena pravomoćna osuđujuća presuda prije prve odluke ustavnog suda i da je, slijedom toga, u predmetnom slučaju obustavljen kazneni postupak protiv okrivljenikâ?

2. Treba li članak 2. UEU-a, koji govori o vrijednostima vladavine prava i poštovanja ljudskih prava u društvu u kojem prevladava pravda, te članak 4. [stavak 3.] UEU-a o načelu lojalne suradnje između Unije i država članica, u skladu s Odlukom Komisije 2006/928/EZ u pogledu obveze osiguravanja učinkovitosti rumunjskog pravosudnog sustava, uzimajući u obzir članak 49. [stavak 1.] posljednju rečenicu Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kojim se utvrđuje načelo primjene blažeg kaznenog zakona, u odnosu na cjelokupan nacionalni pravosudni sustav tumačiti na način da im se protivi pravna situacija, kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj osuđeni žalitelji izvanrednim pravnim lijekom traže ukidanje pravomoćne osuđujuće kaznene presude, pozivajući se na primjenu načela blažeg kaznenog zakona, koji je bio primjenjiv u postupku o meritumu te kojim se predviđao rok zastare koji je kraći i koji je istekao prije donošenja presude u predmetu, a koji je nakon toga utvrđen odlukom nacionalnog Ustavnog suda, kojom je proglašen neustavnim tekst zakona o prekidu zastare kaznene odgovornosti (odluka iz 2022.), s obzirom na propust zakonodavca da tekst zakona uskladi s drugom odlukom istog ustavnog suda, donesenom četiri godine prije potonje odluke (odluka iz 2018.), a u tom se razdoblju sudska praksa redovnih sudova formirana na temelju prve odluke već bila ustalila na način da je taj tekst, kako je protumačen prvom odlukom ustavnog suda, i dalje bio na snazi, što je imalo za konkretnu posljedicu to da je upola skraćen rok zastare za sva kaznena djela za koja nije donesena pravomoćna osuđujuća presuda prije prve odluke ustavnog suda i da je, slijedom toga, u predmetnom slučaju obustavljen kazneni postupak protiv okrivljenikâ?
3. U slučaju potvrdnog odgovora te isključivo ako se ne može pružiti tumačenje u skladu s pravom Unije, treba li načelo nadređenosti prava Unije tumačiti na način da mu se protive nacionalno zakonodavstvo ili praksa prema kojima su nacionalni redovni sudovi vezani odlukama nacionalnog ustavnog suda i obvezujućim odlukama nacionalnog vrhovnog suda te zbog toga ne mogu – jer bi inače počinili stegovnu povredu – po službenoj dužnosti izuzeti iz primjene sudske praksu koja proizlazi iz tih odluka iako smatraju da je, s obzirom na presudu Suda, ta sudska praksa u suprotnosti s člankom 2., člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom i člankom 4. [stavkom 3.] UEU-a u vezi s člankom 325. stavkom 1. UFEU-a, u okviru primjene Odluke Komisije 2006/928/EZ, uzimajući u obzir članak 49. [stavak 1.] posljednju rečenicu Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao što je to slučaj u glavnom postupku?

(¹) Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji (SL 1995., C 316, str. 49.)

(²) Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL 2017., L 198, str. 29.)

(³) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

(⁴) Odluka Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 65., str. 53.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. veljače 2023. uputio Landgericht Berlin (Njemačka) – GM i ON/PR

(Predmet C-109/23, Jemerak (¹))

(2023/C 189/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Podnositelji pritužbe: GM, ON

Druga stranka u postupku: PR

Prethodna pitanja (²)

1. Protivi li se zabrani izravnog ili neizravnog pružanja usluga pravnog savjetovanja pravnoj osobi s poslovnim nastanom u Rusiji ako njemački javni bilježnik ovjeri ugovor o kupoprodaji stana između te osobe kao prodavatelja i državljanina države članice Europske unije?

2. Protivi li se zabrani izravnog ili neizravnog pružanja usluge pravnog savjetovanja ako, za potrebe ovjere ugovora o kupoprodaji, sudski tumač na poziv javnog bilježnika prevede sadržaj postupka ovjere zastupniku pravne osobe s poslovnim nastanom u Rusiji koji ne vlada dovoljno njemačkim jezikom?
3. Protivi li se zabrani izravnog ili neizravnog pružanja usluge pravnog savjetovanja ako javni bilježnik preuzme i obavi zakonom predviđene javnobilježničke radnje za potrebe izvršenja ugovora o kupoprodaji (primjerice, provedba plaćanja kupoprodajne cijene preko fiducijarnog računa kojim upravlja javni bilježnik, traženje dokumenata radi brisanja hipoteka i drugih tereta na stvari kupoprodaje, predočenje dokumenata potrebnih za prijenos vlasništva službi koja vodi zemljišne knjige)?

(¹) Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

(²) Tumačenje članka 5.n stavka 2. Uredbe Vijeća (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (Uredba o sankcijama za Rusiju) (SL 2014., L 229, str. 1. i ispravci SL 2014., L 246, str. 59. i SL 2022., L 114, str. 214.), u verziji koja je na snazi od 7. listopada 2022.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2023. uputio Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Francuska) – Udruga UNEDIC, ogranak AGS u Marseilleu/V, W, X, Y, Z, likvidator društva K

(Predmet C-125/23, Unedic)

(2023/C 189/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Udruga UNEDIC, ogranak AGS u Marseilleu

Druge stranke u žalbenom postupku: V, W, X, Y, Z, likvidator društva K

Prethodna pitanja

1. Može li se Direktiva 2008/94/EZ (¹) tumačiti na način da se njome dopušta isključivanje odgovornosti jamstvene ustanove za preuzimanje obveze plaćanja naknade štete zbog prestanka radnog odnosa ako zaposlenik izjavi da raskida ugovor o radu nakon otvaranja postupka u slučaju insolventnosti?
2. Je li takvo tumačenje u skladu s tekstem i svrhom te direktive i omogućuje li ostvarivanje njezinih ciljeva?
3. Dovodi li takvo tumačenje, koje se temelji na tome tko je otkazao ugovor o radu tijekom razdoblja insolventnosti, do razlike u postupanju među zaposlenicima?
4. Je li takva razlika u postupanju, ako ona postoji, objektivno opravdana?

(¹) Direktiva 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca (SL 2008., L 283, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 128.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. ožujka 2023. uputio Tribunale Ordinario di Venezia (Italija) – UD, QO, VU, LO, CA/Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

(Predmet C-126/23, Burdene ⁽¹⁾)

(2023/C 189/24)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Ordinario di Venezia

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: UD, QO, VU, LO, CA

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

Prethodna pitanja

Je li (u okolnostima iz odjeljka A koji se odnosi na tužbu za naknadu štete koju su podnijeli talijanski državljani sa stalnim boravištem u Italiji protiv države, odnosno zakonodavca, zbog toga što nisu provedene i/ili su nepravilno i/ili nepotpuno provedene obveze predviđene Direktivom Vijeća 2004/80/EZ od 29. travnja 2004. o naknadi žrtvama kaznenih djela ⁽²⁾ i, konkretno, obveza predviđena člankom 12. stavkom 2. te direktive za države članice da do 1. srpnja 2005. (kako je utvrđeno narednim člankom 18. stavkom 1.) uvedu opće odredbe za naknadu štete, kojima se može osigurati primjerena i pravična odšteta u korist žrtava svih nasilnih kaznenih djela počinjenih s namjerom u slučajevima u kojima žrtve ne mogu dobiti cjelokupnu naknadu pretrpljene štete od osoba koje su za to izravno odgovorne) i u vezi s okolnošću da je u nacionalno pravo nepravodobno (i/ili nepotpuno) prenesena Direktiva Vijeća 2004/80/EZ od 29. travnja 2004.:

(a) s obzirom na odredbu članka 11. stavka 2.a Legge n. 122/2016 (Zakon br. 122/2016) kojom se isplata naknade roditeljima i sestri žrtve ubojstva uvjetuje time da sama žrtva nema bračnog druga i djecu, iako postoji pravomoćna presuda kojom se određuje pravo na naknadu štete i u njihovu korist, pri čemu tu naknadu treba platiti počinitelj kaznenog djela:

— isplata naknade koja je u slučaju ubojstva utvrđena u korist roditelja i sestre žrtve nasilnog kaznenog djela počinjenog s namjerom člankom 11. stavkom 2.a Legge 7 luglio 2016, n. 122 (Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione Europea – Legge Europea 2015-2016) (Zakon br. 122 od 7. srpnja 2016. o odredbama za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz članstva Italije u Europskoj uniji – Europski zakon 2015. – 2016.) i naknadnim izmjenama (na temelju članka 6. Legge 20 novembre 2017, n. 167 (Zakon br. 167 od 20. studenoga 2017.) i članka 1. stavaka 593. do 596. Legge 30 dicembre 2018, n. 145 (Zakon br. 145 od 30. prosinca 2018.)) i koja se uvjetuje time da žrtva nema djecu i bračnog druga (kad je riječ o roditeljima) te roditelje (u slučaju braće i sestara), u skladu s odredbama članka 12. stavka 2. Direktive 2004/80 te člancima 20. (jednakost) i 21. (nediskriminacija), člankom 33. stavkom 1. (zaštita obitelji) i člankom 47. (pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje) Povelje Europske unije o temeljnim pravima te člankom 1. Protokola br. 12 EKLJP-a (nediskriminacija);

(b) u pogledu ograničenja isplate naknade:

— može li uvjet za dodjelu naknade predviđen člankom 11. stavkom 3. Zakona br. 122/2016 (Odredbe za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz članstva Italije u Europskoj uniji – Europski zakon 2015. – 2016.) i naknadnim izmjenama (na temelju članka 6. Zakona br. 167 od 20. studenoga 2017. i članka 1. stavaka 593. do 596. Zakona br. 145 od 30. prosinca 2018.), koji glasi „u svakom slučaju u granicama raspoloživih sredstava fonda iz članka 14.“, a da se nijednim pravnim pravilom ne nalaže talijanskoj državi da izdvoji iznose koji su konkretno namijenjeni za isplatu naknada, koji se također temelje na statističkim podacima i koji su u svakom slučaju konkretno namijenjeni za isplatu naknade pravnim sljednicima u razumnom roku, predstavljati „pravičnu i primjerenu naknadu žrtvama“ u smislu članka 12. stavka 2. Direktive 2004/80?

⁽¹⁾ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

⁽²⁾ SL 2004., L 261, str. 15. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 76.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2023. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Grčka) –
Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges”, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi
Prosfygon sto Aigaio”/Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou**

(Predmet C-134/23, Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges)

(2023/C 189/25)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke

Tužitelji: Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges”, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio”

Tuženici: Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

Prethodno pitanje

Treba li članak 38. Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ u vezi s člankom 18. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da

(1.) mu se protive nacionalni (regulatorni) propisi kojima se kao općenito sigurnom za određene kategorije podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu određuje treća zemlja koja, iako je preuzela pravnu obvezu da će dopustiti ponovni prihvati tih kategorija podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu na svoje državno područje, u praksi već dugo vremena (u ovom slučaju više od 20 mjeseci) odbija ponovni prihvati, pri čemu po svemu sudeći nije razmatrana mogućnost promjene stava te zemlje u bliskoj budućnosti,

ili na način da

(2.) ponovni prihvat u treću zemlju ne predstavlja kumulativni uvjet za donošenje nacionalnog (regulatornog) akta kojim se neka treća zemlja određuje kao općenito sigurna za određene kategorije podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, ali je kumulativni uvjet za donošenje pojedinačnog akta kojim se određeni zahtjev za međunarodnu zaštitu odbacuje kao nedopušten zbog toga što postoji „sigurna treća zemlja”,

ili na način da je

(3.) ponovni prihvat u „treću sigurnu zemlju” pitanje koje treba razmotriti tek u trenutku izvršenja odluke, ako se odluka o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu temelji na razlogu povezanom sa „sigurnom trećom zemljom”?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena) (SL 2013., L 180, str. 60.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2023. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
Ford Italia SpA/ZP, Stracciari SpA**

(Predmet C-157/23, Ford Italia)

(2023/C 189/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ford Italia SpA

Tuženici: ZP, Stracciari SpA

Prethodno pitanje

Je li u skladu s člankom 3. [stavkom 1.] Direktive 85/374/EEZ ⁽¹⁾ tumačenje kojim se odgovornost proizvođača proširuje na dobavljača iako dobavljač nije konkretno obilježio proizvod svojim imenom, žigom ili drugim znakom raspoznavanja, i to samo zato što dobavljač ima naziv, žig ili drugi znak raspoznavanja koji se u potpunosti ili djelomično podudara s nazivom, žigom ili drugim znakom raspoznavanja proizvođača, odnosno ako to tumačenje nije u skladu s navedenim člankom, koji su razlozi te neusklađenosti?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (SL 1985, L 210, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 22., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2023. uputio Satversmes tiesa (Latvija) – VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc./Latvijas Republikas Saeima**(Predmet C-161/23, Lireva Investments i dr.)**

(2023/C 189/27)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc.

Tuženik: Latvijas Republikas Saeima

Prethodna pitanja

1. Jesu li područjem primjene Direktive 2014/42 ⁽¹⁾, konkretno njezina članka 4., i Okvirne odluke 2005/212 ⁽²⁾, konkretno njezina članka 2., obuhvaćeni nacionalni propisi na temelju kojih nacionalni sud donosi odluku o oduzimanju imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u zasebnom postupku koji se odnosi na nezakonito stečenu imovinu, koji se od glavnog kaznenog postupka odvaja prije nego što se utvrdi počinjenje kaznenog djela i prije nego što se osobu proglasi krivom za to djelo, a u kojima se također predviđa oduzimanje na temelju dokumenata izdvojenih iz kaznenog spisa?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li se smatrati da su nacionalni propisi o dokazivanju nezakonitog podrijetla imovine u postupcima koji se odnose na nezakonito stečenu imovinu, kao što su oni utvrđeni u spornim odredbama, u skladu s pravom na pošteno suđenje utvrđenim člancima 47. i 48. Povelje te člankom 8. stavkom 1. Direktive 2014/42?
3. Treba li načelo nadređenosti prava Unije tumačiti na način da mu se protivi to da ustavni sud države članice, koji odlučuje o ustavnoj tužbi podnesenoj protiv nacionalnih propisa koji su proglašeni neusklađenima s pravom Unije, presudi da je načelo pravne sigurnosti primjenjivo i da se pravni učinci navedenih propisa zadržavaju u odnosu na razdoblje tijekom kojeg su ti propisi bili na snazi?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (SL 2014., L 127, str. 39. i ispravak SL 2014., L 138, str. 114.)

⁽²⁾ Okvirna odluka Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom (SL 2005., L 68, str. 49.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 87.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2023. uputio Giudice di pace di Bologna (Italija) –
Governo Italiano/UX**

(Predmet C-163/23, Palognali ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Giudice di pace di Bologna

Stranke glavnog postupka

Podnositelj prigovora: Governo Italiano

Druga stranka u postupku: UX

Prethodna pitanja

1. Ostvaruje li se sudskom praksom najviših redovnih i upravnih sudova koja se navodi u nastavku ovog zahtjeva i, konkretno, rješenjem Cortea suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud, Italija) br. 13973/2022 od 3. svibnja 2022., kojim se počasnom pravosudnom dužnosniku zaposlenom na određeno vrijeme, kao što je to mirovna sutkinja iz glavnog postupka, odbija priznati bilo kakvo pravo povezano sa statusom radnika zaposlenog u uvjetima rada koji su usporedivi s uvjetima rada profesionalnog pravosudnog dužnosnika zaposlenog na neodređeno vrijeme, ozbiljna povreda prava Unije jer se sprečava djelotvorno korištenje sudskom zaštitom prava pred neovisnim nacionalnim sudom ako i u dijelu u kojem Sud utvrdi da se navedenom sudskom praksom redovnog suda koji odlučuje u posljednjem stupnju povređuju članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima [...], članak 7. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena ⁽²⁾ [...], članci 2. i 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su ETUC, UNICE i CEEP sklopili 18. ožujka 1999. i koji se navodi u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. ⁽³⁾ [...], kako ih Sud Europske unije tumači u presudi od 16. srpnja 2020., Governo della Repubblica italiana (Status talijanskih mirovnih sudaca), C-658/18, [UX] EU:C:2020:572 [...] i u presudi od 7. travnja 2022. [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 [...], kao i članak 47. prvi i drugi stavak Povelje?
2. Protivi li se članku 31. stavku 2. Povelje, članku 7. Direktive 2003/88/EZ, člancima 2. i 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji se provodi Direktivom 1999/70/EZ, kako ih Sud Europske unije tumači u presudama UX i PG, kao i članku 47. prvom i drugom stavku Povelje, nacionalni propis kao što je članak 29. stavak 5. [Decreto legislativo (Zakonodavna uredba)] br. 116/2017 koji je uveden člankom 1. stavkom 629. Leggea nr. 234/2021 (Zakon br. 234/2021), u dijelu u kojem se nacionalnom odredbom predviđa automatsko odricanje *ex lege* od svakog zahtjeva koji proizlazi iz prava Unije i, u glavnom postupku, odricanje od prava na plaćeni godišnji odmor koje pripada tužiteljici, koja je mirovna sutkinja, u slučaju u kojem je tužiteljica, koja je mirovna sutkinja, podnijela zahtjev za sudjelovanje u natječajnom postupku ustaljivanja na dužnosti radi potvrde uvrštenja na zatvoreni popis do navršenih 70 godina na temelju radnog odnosa pri Ministeru della Giustizia (Ministarstvo pravosuđa, Italija) pod istim uvjetima u pogledu plaće kao što su oni upravnog dužnosnika koji obavlja sudačke dužnosti i u slučaju da ostvari pozitivan rezultat u natječajnom postupku?
3. Je li u skladu s uputama koje je Sud Europske unije pružio u presudama UX i PG odabir koji sud koji je uputio zahtjev namjerava primijeniti nakon što uspješno izvrši sve provjere koje se navedenom sudskom praksom Suda povjeravaju nacionalnom sudu, a koje se odnose na usporedivost uvjeta rada tužiteljice, koja je mirovna sutkinja, i uvjeta rada istovjetnog redovnog pravosudnog dužnosnika zaposlenog na neodređeno vrijeme u pogledu tužiteljčina prava na naknadu štete zbog toga što joj nije plaćen godišnji odmor, da kao mjerilo za izračun pripadajuće naknade štete primijeni plaću predviđenu za redovnog suca na sudu koji posjeduje kvalifikaciju HH03, pri čemu se poštuje raznolikost postupaka zapošljavanja počasnih pravosudnih dužnosnika i profesionalnih sudaca zaposlenih na neodređeno vrijeme te se samo za drugonavedene (redovne pravosudne dužnosnike) predviđa pravo na napredovanje u financijskom i profesionalnom smislu zbog viših kvalifikacija, a ne napredovanje u platnim razredima i stupnjevima samo zbog radnog staža?

4. Naposljetku, protivi li se članku 47. Povelje i uvjetima neovisnosti sudaca koje je Sud istaknuo u točkama 45. do 49. presude UX nacionalni propis kao što je članak 21. [Zakonodavne uredbe] br. 116/2017, kojim se predviđa mogućnost da se na ovog suca koji je uputio zahtjev primijeni mjera razrješenja sa sudačke dužnosti koja isključivo ovisi o diskrecijskoj odluci Consiglia superiore della magistratura (Vrhovno sudske vijeće, Italija) bez bilo kakvog stupnjevanja stegovnih sankcija, čak i u slučaju da ovaj nacionalni sudac u glavnom postupku namjerava primijeniti sudske prakse Suda, pri čemu bi postupio protivno nacionalnim propisima koji su primjenjivi na slučaj koji je predmet glavnog postupka te navedenoj sudskoj praksi najviših redovnih i upravnih sudova?

⁽¹⁾ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

⁽²⁾ SL 2003., L 299, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2023. uputio Szegedi Törvényszék (Mađarska) —
VOLÁNBUSZ Zrt./Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Predmet C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szegedi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VOLÁNBUSZ Zrt.

Tuženik: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Prethodna pitanja

1. Može li se pojam „operativno središte poslodavca u kojem je sjedište vozača” iz članka 9. stavka 3. Uredbe br. 561/2006 ⁽¹⁾ tumačiti na način da je riječ o konkretnom mjestu na kojem vozač ima sjedište, odnosno o objektu ili parkiralištu poduzeća za cestovni prijevoz putnika ili drugoj zemljopisnoj točki koja je utvrđena kao polazište rute, iz koje vozač redovito obavlja svoju uslugu i na koju se vraća po završetku te usluge u okviru redovnog obavljanja svojih dužnosti, pri čemu ne slijedi posebne upute svojeg poslodavca?
2. Je li za potrebe ocjenjivanja toga predstavlja li određeno mjesto „operativno središte poslodavca u kojem je sjedište vozača” u smislu članka 9. stavka 3. Uredbe br. 561/2006 relevantno pitanje nalaze li se na tom mjestu odgovarajuće prostorije (primjerice sanitarni prostori, pomoćne prostorije za zaposlenike te mjesta za odmor)?
3. Je li za potrebe ocjenjivanja toga predstavljaju li određena mjesta operativna središta poslodavca u kojima je sjedište vozača u smislu članka 9. stavka 3. Uredbe br. 561/2006 relevantno to što je položaj tih konkretnih sjedišta povoljan za radnike (vozače) jer se ona u svakom slučaju nalaze bliže njihovim kućanstvima nego poslovne jedinice i podružnice poduzeća koje su upisane u trgovački registar, tako da je vrijeme putovanja vozača kraće od vremena koje bi im bilo potrebno da svoj posao započnu ili završavaju u navedenim poslovnim jedinicama ili podružnicama?

4. U slučaju da se pojam „operativno središte poslodavca u kojem je sjedište vozača” iz članka 9. stavka 3. Uredbe br. 561/2006 ne može definirati kao konkretno mjesto na kojem vozač ima sjedište, odnosno objekt ili parkiralište poduzeća za cestovni prijevoz putnika ili druga zemljopisna točka koja je utvrđena kao polazište rute, iz koje vozač redovito obavlja svoju uslugu i na koju se vraća po završetku te usluge u okviru redovnog obavljanja svojih dužnosti, pri čemu ne slijedi posebne upute svojeg poslodavca, treba li definiciju tog pojma iz Uredbe br. 561/2006 smatrati odredbom koja se odnosi na uvjete rada, s pomoću koje poslodavci i radnici u tom sektoru kolektivnim pregovaranjem ili drugim sredstvima mogu utvrditi odredbe koje su povoljnije za radnike, uzimajući u obzir uvodnu izjavu 5. te uredbe?

(¹) Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL 2006., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167. i ispravak SL 2016., L 195, str. 83.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2023. uputio Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Švedska) – Naturvårdsverket/Nouryon Functional Chemicals AB

(Predmet C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Naturvårdsverket

Druga stranka u postupku: Nouryon Functional Chemicals AB

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se iznimka koja se odnosi na jedinice za spaljivanje opasnog otpada iz točke 5. Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama (¹) – u skladu s kojom sve jedinice u kojima se odvija izgaranje goriva treba uključiti u dozvolu za emisije stakleničkih plinova, osim jedinica za spaljivanje opasnog otpada – na sve jedinice u kojima se odvija spaljivanje opasnog otpada ili je za primjenu te iznimke potrebno uzeti u obzir određeni odlučujući čimbenik? Ako je potreban takav čimbenik, je li za primjenu iznimke odlučujuća svrha jedinice ili mogu biti relevantni i drugi čimbenici?
2. Ako je svrha jedinice odlučujuća za ocjenu, treba li iznimku ipak primijeniti na jedinicu u kojoj se odvija spaljivanje opasnog otpada, ali čija glavna svrha nije spaljivanje?
3. Ako se iznimka primjenjuje samo na jedinicu čija je glavna svrha spaljivanje opasnog otpada, koje kriterije treba primijeniti prilikom ocjene svrhe?
4. Ako je za ocjenu ključno utvrditi treba li jedinicu smatrati sastavnim dijelom djelatnosti koja se obavlja u postrojenju i za koju je potrebna dozvola na temelju Direktive, primjerice u smislu odjeljka 3.3.3. Uputa Komisije, koje je zahtjeve potrebno postaviti kako bi se na temelju njih utvrdilo treba li jedinicu smatrati sastavnim dijelom postrojenja? Može li se, primjerice, postaviti zahtjev prema kojem proizvodnja treba biti nemoguća ili nedopuštena bez jedinice o kojoj je riječ (vidjeti Upute Europske komisije, str. 14., bilješka 14.) ili je dovoljno da jedinica bude tehnički povezana s postrojenjem i da prihvaća opasni otpad isključivo iz tog postrojenja?

(¹) Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL 2003., L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2023. uputio Landgericht Frankfurt am Main
(Njemačka) – trendtours Touristik GmbH/SH**

(Predmet C-170/23, trendtours Touristik)

(2023/C 189/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tuženik i žalitelj: trendtours Touristik GmbH

Tužitelj i druga stranka u žalbenom postupku: SH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 12. stavak 2. prvu rečenicu Direktive (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾ tumačiti na način da postoji obveza plaćanja odštete za raskid ugovora organizatoru ako izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći više ne utječu znatno na putovanje u trenutku putovanja, čak i ako su prije postojale takve okolnosti koje bi znatno utjecale na putovanje, ili je za pitanje utječu li izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći znatno na putovanje odlučujuća samo odluka na temelju predviđanja u trenutku podnošenja izjave o raskidu ugovora?
2. Ako je odlučujuća odluka na temelju predviđanja, do kojeg trenutka putnik treba čekati prije nego što može podnijeti izjavu o raskidu ugovora a da ne treba platiti odštetu za raskid ugovora, čak i ako izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći naknadno više ne utječu znatno na putovanje?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2001/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL 2015., L 326, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2023. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Autorità di
regolazione dei trasporti/Lufthansa Linee Aeree Germaniche i dr.**

(Predmet C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche i dr.)

(2023/C 189/32)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Autorità di regolazione dei trasporti

Druge stranke u žalbenom postupku: Lufthansa Linee Aeree Germaniche, Austrian Airlines AG, Brussels Airlines SA/NV, Swiss International Air Lines Ltd, Lufthansa Cargo AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. stavak 5. Direktive 2009/12/EZ ⁽¹⁾, propisa koji uređuje sektor zračnih luka, tumačiti na način da se financiranje Regulatornog tijela treba provoditi samo uvođenjem naknada zračnih luka odnosno da se ono ne može financirati i na druge načine, primjerice uvođenjem doprinosa (sudsko vijeće smatra da je riječ samo o mogućnosti države članice da naplati iznose namijenjene financiranju Regulatornog tijela s pomoću naknada zračnih luka)?

2. Moraju li se naknade ili doprinos koji se mogu uvesti radi financiranja nadzornog tijela u skladu s člankom 11. stavkom 5. Direktive 2009/12, odnositi samo na određene činidbe i troškove, koji međutim nisu navedeni u toj direktivi, ili je dovoljna njihova povezanost s operativnim troškovima Regulatornog tijela, kako proizlaze na temelju dostavljenih financijskih izvješća koja provjeravaju vladina tijela?
3. Treba li članak 11. stavak 5. Direktive 2009/12 tumačiti na način da se naknade mogu uvesti samo subjektima koji imaju sjedište ili su osnovani u skladu s pravom države koja je ustanovila Regulatorno tijelo; i može li to vrijediti i u slučaju doprinosa uvedenih zbog financiranja rada Regulatornog tijela?

(¹) Direktiva 2009/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o naknadama zračnih luka (SL 2009., L 70, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 25., str. 57.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. ožujka 2023. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
AX**

(Predmet C-208/23, Martiesta (¹))

(2023/C 189/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AX

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavke 2. i 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP o Europskom uhidbenom nalogu (²) tumačiti na način da pravosudno tijelo izvršenja treba odbiti ili barem odgoditi predaju trudnice ili majke koja živi s maloljetnom djecom?
2. Jesu li, u slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje, članak 1. stavke 2. i 3. te članci 3. i 4. Okvirne odluke 2002/584/PUP u skladu s člancima 3., 4., 7., 24. i 35. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, također s obzirom na sudske praksu Europskog suda za ljudska prava i ustavne tradicije zajedničke državama članicama, u dijelu u kojem se njima nalaže predaja trudnice ili majke, pri čemu se prekidaju veze s maloljetnom djecom koja žive s majkom i ne uzima u obzir najbolji interes djeteta (*best interest of the child*)?

(¹) Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

(²) Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)

Tužba podnesena 31. ožujka 2023. – Europska komisija/Portugalska Republika

(Predmet C-210/23)

(2023/C 189/34)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Caro de Sousa i M. Noll-Ehlers, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Portugalska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju Direktive 2011/92/EU [Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011.], o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš⁽¹⁾, kako je izmijenjena Direktivom 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014.⁽²⁾, time što nije pravilno prenijela članak 2. stavak 4., članak 4. stavak 5. točku (b), članak 6. stavak 2. točku (d), članak 8.a stavak 4. i članak 4. stavak 3. u vezi s Prilogom III. odjeljkom 2. točkama (b) i (c), podtočkom vi. navedene Direktive 2011/92/EU.
- naloži Portugalskoj Republici snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da Portugalska Republika nije pravilno u portugalski pravni sustav prenijela više članaka Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš kako je izmijenjena Direktivom 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. (dalje u tekstu, u ažuriranoj i pročišćenoj verziji: Direktiva). Komisija je 11. listopada 2019. Portugalskoj Republici poslala pismo opomene. Potom je Portugalskoj Republici 12. studenoga 2021. poslano obrazloženo mišljenje. Komisija je sada pokrenula predmetni postupak na sljedećim osnovama:

- Portugalska Republika povrijedila je članak 2. stavak 4. Direktive time što, u pogledu postupaka procjene učinaka na okoliš (dalje u tekstu: PUO), isključenje koje proizlazi iz navedene odredbe nije ograničila na slučajeve u kojima bi primjena odredaba [Direktive] mogla imati štetne učinke na svrhu projekta.
- Portugalska Republika povrijedila je članak 4. stavak 5. Direktive time što je propisala da određeni projekti ne podliježu PUO-u ako tijelo nadležno za tu procjenu ne izda mišljenje o podvrgavanju tih projekata PUO-u u zakonom utvrđenom roku.
- Portugalska Republika povrijedila je članak 6. stavak 2. Direktive time što nije osigurala da će javnost biti obaviještena, putem odgovarajućih sredstava, čim to bude razumno moguće, o prirodi mogućih odluka ili, ako postoji, o nacrtu odluke o PUO-u.
- Portugalska Republika povrijedila je članak 8.a stavak 4. Direktive time što nije predvidjela da će vrste pokazatelja koje treba pratiti i trajanje praćenja, utvrđene u odluci o odobrenju projekta, biti razmjerni u odnosu na prirodu, lokaciju i veličinu projekta te značaj njegovih učinka na okoliš.
- Portugalska Republika povrijedila je članak 4. stavak 3. Direktive, u vezi s njezinim Prilogom III. stavkom 2. točkom (b), time što „dostupnost” prirodnih resursa nije uvrstila kao kriterij mjerodavan za utvrđivanje treba li projekt podvrgnuti PUO-u.
- Portugalska Republika povrijedila je članak 4. stavak 3. Direktive, u vezi s njezinim [Prilogom III.] stavkom 2. točkom (c) podtočkom (vi), jer prilikom navođenja elementa mjerodavnih za određivanje područja u kojima se prihvatni kapacitet prirodnog okoliša mora ocijeniti kao mjerodavan kriterij za određivanje treba li projekt podvrgnuti PUO-u nije uputila na „zakonodavstvo Unije” ili na područja „u odnosu na koja se smatra da je došlo od [povrede standarda kakvoće okoliša]”.

⁽¹⁾ SL 2012., L 26, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

⁽²⁾ SL 2014., L 124, str. 1.

Žalba koju je 17. travnja 2023. podnijela European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 7. veljače 2023. u predmetu T-81/22, Euranimi/Komisija

(Predmet C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (zastupnici: M. Campa, D. Rovetta, V. Villante, *avvocati*, P. Gjørtler, *advokat*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

- proglasi dopuštenom ovu žalbu;
- poništi rješenje protiv kojeg je podnesena žalba i proglasi dopuštenom tužbu koju je podnio Euranimi;
- vrati predmet Općem sudu kako bi ispitao meritum tužbe koju je podnio Euranimi;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova ovog i prvostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu ovoj žalbi, žalitelj navodi tri glavna žalbena razloga:

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava kod tumačenja članka 263. stavka 4. UFEU-a i osobito zahtjeva „akta koji se izravno i osobno odnosi” – pogrešna kvalifikacija činjenica.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava kod tumačenja zadnjeg dijela rečenice članka 263. stavka 4. UFEU-a te zahtjeva i pojma regulatornog akta koji ne podrazumijeva provedbene mjere – pogrešna kvalifikacija činjenica i iskrivljavanje dokaza.

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj kvalifikaciji činjenica i iskrivljavanju dokaza.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – PP i dr./Parlament

(Predmet T-39/21) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Dužnosnici – Zdravstvena kriza povezana s pandemijom bolesti COVID-19 – Odluka kojom se odobrava rad u nepunom radnom vremenu radi brige za članove obitelji izvan mjesta rada – Nemogućnost obavljanja rada na daljinu izvan mjesta rada u punom radnom vremenu – Nepravilnost predsudskog postupka – Odluka kojom se odobrava zahtjev za rad u nepunom radnom vremenu – Nedostatak pravnog interesa – Nedopuštenost – Primici od rada – Prekid isplate naknade za život u inozemstvu – Članci 62. i 69. Pravilnika o osoblju – Povreda članka 4. Priloga VII. Pravilniku o osoblju”)

(2023/C 189/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: PP, PQ, PR, PS, PT (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnica)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr, D. Boytha i M. Windisch, agenti)

Predmet

Tužbom na temelju članka 270. UFEU-a tužitelji u biti zahtijevaju, s jedne strane, poništenje odluka Europskog parlamenta od 14. travnja 2020. kojima se osobama PQ i PS odobrava obavljanje rada u nepunom radnom vremenu izvan njihova mjesta rada zbog pandemije bolesti COVID-19, od 18. svibnja 2020. kojom se osobi PP odobrava obavljanje rada u nepunom radnom vremenu izvan njezina mjesta rada zbog pandemije bolesti COVID-19, od 7., 15. i 16. travnja te od 19. svibnja 2020. kojima se tužiteljima prekida isplata naknade za život u inozemstvu tijekom razdoblja njihova rada izvan mjesta rada kao i od 6. svibnja 2020. kojima se od osoba PR i PT vraćaju preplaćeni iznosi te, s druge strane, naknadu štete koju su pretrpjeli zbog tih odluka.

Izreka

1. Poništava se odluka Europskog parlamenta od 19. svibnja 2020. o prekidu isplate naknade za život u inozemstvu osobi PP.
2. Poništava se odluka Parlamenta od 7. travnja 2020. o prekidu isplate naknade za život u inozemstvu osobi PR.
3. Poništava se odluka Parlamenta od 15. travnja 2020. o prekidu isplate naknade za život u inozemstvu osobi PQ.
4. Poništava se odluka Parlamenta od 15. travnja 2020. o prekidu isplate naknade za život u inozemstvu osobi PS.
5. Poništava se odluka Parlamenta od 16. travnja 2020. o prekidu isplate naknade za život u inozemstvu osobi PT.
6. U preostalom dijelu tužba se odbija.
7. Osobe PP, PS, PR, PQ i PT snosit će polovicu svojih troškova.
8. Parlament će, osim vlastitih troškova, snositi i polovicu troškova osoba PP i PS kao i osoba PR, PQ i PT.

⁽¹⁾ SL C 110, 29. 3. 2021.

Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – Gerhard Grund Gerüste/EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau)

(Predmet T-749/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije Josef Grund Gerüstbau – Raniji nacionalni figurativni žig grund – Relativni razlog ništavosti – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Nepostojanje sličnosti znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2023/C 189/37)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Gerhard Grund Gerüste e.K. (Kamp-Lintfort, Njemačka) (zastupnik: P. Lee, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Eberl, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Josef-Grund-Gerüstbau GmbH (Erfurt, Njemačka) (zastupnik: T. Staupendahl, odvjetnik)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 22. rujna 2021. (predmet R 1925/2020-1).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Gerhard Grund Gerüste e. K. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 37, 24. 1. 2022.

Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – OD/Eurojust

(Predmet T-61/22) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Privremeno osoblje – Privremeni premještaj u interesu službe – Članak 7. Pravilnika o osoblju – Zahtjev za pomoć – Članak 24. Pravilnika o osoblju – Privremena mjera udaljavanja s radnog mjesta – Pojam „akt koji negativno utječe” – Pravo na saslušanje – Odgovornost”)

(2023/C 189/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: OD (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženik: Agencija Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (zastupnici: A. Terstegen-Verhaag i M. Castro Granja, agenti, uz asistenciju D. Waelbroecka i A. Duron, odvjetnikâ)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 270. UFEU-a tužitelj zahtijeva, s jedne strane, poništenje odluke od 17. lipnja 2021. kojom ju je Agencija Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust) odlučila privremeno premjestiti na radno mjesto [povjerljivo] i, prema potrebi, odluke od 21. listopada 2021. te, s druge strane, naknadu štete koju je pretrpio zbog tih odluka.

Izreka

1. Poništava se odluka Agencije Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust) od 17. lipnja 2021. o privremenom premještanju osobe OD na radno mjesto [povjerljivo].
2. Tužba se odbacuje u preostalom dijelu.
3. Eurojustu se nalaže da osim vlastitih troškova snosi i troškove osobe OD.

(¹) SL C 119, 14. 3. 2022.

Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – Siemens/Parlament

(Predmet T-74/22) (¹)

(„Javna nabava – Ugovori o javnoj nabavi radova – Postupak javne nabave – Obnova protupožarnog sustava u zgradama Parlamenta u Strasbourgu – Odbijanje ponuditeljeve ponude i dodjela ugovora drugim ponuditeljima – Izvanugovorna odgovornost”)

(2023/C 189/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Siemens SAS (Saint-Denis, Francuska) (zastupnici: E. Berkani i M. Blanchard, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: E. Taneva i V. Naglič, agenti)

Predmet

Tužitelj svojom tužbom primarno traži, na temelju članka 263. UFEU-a, poništenje odluka Europskog parlamenta od 8. prosinca 2021. o odbijanju ponuda koje je podnijela zajednica poduzetnika, koja se sastoji od tuženika i društva Eiffage Énergie Systèmes – Alsace Franche-Comté, u okviru grupe br. 1 i 2 javne nabave 06A 70/2021/M004 koja se odnosi na obnovu protupožarnog sustava u zgradama Europskog parlamenta u Strasbourgu (Francuska) te dodjelu ugovora drugim ponuditeljima, a podredno, na temelju članka 268. UFEU-a, naknadu štete koju je navodno pretrpio zbog donošenja pobijanih odluka.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Siemens SAS nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 138, 28. 3. 2022.

Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – OQ/Komisija

(Predmet T-162/22) (¹)

(„Javna služba – Dužnosnici – Stegovni postupak – Stegovna sankcija – Udaljavanje s radnog mjesta bez smanjenja mirovinskih prava – Članak 10. Priloga IX. Pravilniku o osoblju – Proporcionalnost – Obveza obrazlaganja”)

(2023/C 189/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: OQ (zastupnici: N. Maes i J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Bohr i L. Vernier, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 270. UFEU-a tužitelj traži poništenje, s jedne strane, Odluke Europske komisije od 19. svibnja 2021. kojom mu je ona izrekla stegovnu sankciju udaljevanja s radnog mjesta bez smanjenja mirovinskih prava i, s druge strane, Odluke od 15. prosinca 2021. kojom je Komisija odbila njegovu žalbu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. OQ nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.

(¹) SL C 198, 16. 5. 2022.

Presuda Općeg suda od 19. travnja 2023. – Zitro International/EUIPO – e-gaming (Smješko koji nosi cilindar)

(Predmet T-491/22) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje smješka koji nosi cilindar – Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje fantastičnog lika – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2023/C 189/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Zitro International Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Stoyanova-Valchanova i D. Gája, agenti)

Druge stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: e-gaming s. r. o. (Prag, Češka Republika)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 30. svibnja 2022. (predmet R 2005/2021-4).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Zitro International Sàrl snosit će vlastite troškove.
3. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 380, 3. 10. 2022.

Rješenje Općeg suda od 31. ožujka 2023. – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (EF)**(Predmet T-183/22) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)**

(2023/C 189/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Njemačka) (zastupnici: A. Ebert-Weidenfeller i H. Förster, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Nicolás Gómez i T. Klee, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: E. & J. Gallo Winery (Modesto, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Predmet

Tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a, tužitelj zahtijeva poništenje odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. veljače 2022. (predmet R 729/2021-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava E. & J. Gallo Winery i Eggers & Franke Holding GmbH.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvima Eggers & Franke Holding GmbH i E. & J. Gallo Winery nalaže se snošenje vlastitih troškova i, svakome od njih, polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 207, 23. 5. 2022.

Rješenje Općeg suda od 31. ožujka 2023. – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F)**(Predmet T-184/22) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)**

(2023/C 189/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Njemačka) (zastupnici: A. Ebert-Weidenfeller i H. Förster, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Nicolás Gómez i T. Klee, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: E. & J. Gallo Winery (Modesto, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Predmet

Tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a, tužitelj zahtijeva poništenje odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2022. (predmet R 730/2021-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava E. & J. Gallo Winery i Eggers & Franke Holding GmbH.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvima Eggers & Franke Holding GmbH i E. & J. Gallo Winery nalaže se snošenje vlastitih troškova i, svakome od njih, polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

(¹) SL C 207, 23. 5. 2022.

**Rješenje Općeg suda od 31. ožujka 2023. – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils
(Near-to-Prime)**

(Predmet T-472/22) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije Near-to-Prime – Apsolutni razlog za ništavost – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2023/C 189/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: J. Bornholdt, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: T. Klee, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Centemia Conseils (Angevillers, Francuska)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje i preinaku odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 24. svibnja 2022. (predmet R 2178/2021-1).

Izreka

1. Tužba se odbija kao očito potpuno pravno neosnovana.
2. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 359, 19. 9. 2022.

Tužba podnesena 27. veljače 2023. – Medel i drugi/Komisija

(Predmet T-116/23)

(2023/C 189/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Strasbourg, Francuska), International Association of Judges (Rim, Italija), Association of European Administrative Judges (Trier, Njemačka), Stichting Rechters voor Rechters (Hag, Nizozemska) (zastupnici: C. Zatschler, SC, E. Egan McGrath, Barrister-at-Law, A. Bateman i M. Delargy, Solicitors)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Sporazum o financiranju koji su 24. kolovoza 2022. sklopile Komisija i Republika Poljska, u skladu s člankom 23. stavkom 1. Uredbe 2021/241
- poništi Sporazum o zajmu koji su 24. kolovoza 2022. sklopile Komisija i Republika Poljska, u skladu s člankom 15. stavkom 2. Uredbe 2021/241; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova tužiteljâ.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni zahtjev, kojim se navodi da Provedbena odluka Vijeća od 17. lipnja 2022. o odobrenju ocjene plana za oporavak i otpornost Poljske (u daljnjem tekstu: Provedbena odluka Vijeća), na temelju koje je Komisija sklopila navedene sporazume o financiranju odnosno zajmu (u daljnjem tekstu: osporavani sporazumi o financiranju i zajmu), nije valjana jer je Vijeće zanemarilo sudske prakse Suda utvrđenu u presudi od 19. studenoga 2019., A. K. i dr. (Neovisnost Disciplinskog vijeća Vrhovnog suda Poljske) (C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982), presudi od 15. srpnja 2021., Komisija/Poljska (Sustav stegovnih mjera koji se primjenjuje na suce) (C-791/19, EU:C:2021:596), rješenju od 8. travnja 2020., Komisija/Poljska (C-791/19 R, EU:C:2020:277) i rješenju potpredsjednika Suda od 14. srpnja 2021., Komisija/Poljska (C-204/21 R, EU:C:2021:593), te da je povrijedilo članak 2. i članak 13. stavak 2. UEU-a.

Tužitelj nadalje u okviru ovog tužbenog razloga tvrdi da je Vijeće prekoračilo svoju nadležnost u mjeri u kojoj je namjeravalo odrediti način na koji bi Poljska trebala postupiti u skladu s odlukama Suda koje se odnose na Disciplinsko vijeće Vrhovnog suda Poljske (u daljnjem tekstu: Disciplinsko vijeće).

2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da Provedbena odluka Vijeća nije valjana jer je Vijeće povrijedilo članak 2. i članak 19. stavak 1. UEU-a te članak 47. Povelje o temeljnim pravima i slobodama (u daljnjem tekstu: Povelja), kako ih mjerodavno tumači Sud.

U prilog ovom tužbenom razlogu, tužitelj tvrdi da se ključnim etapama, na kojima se temelji Provedbena odluka Vijeća, povrjeđuju članak 2. i članak 19. stavak 1. UEU-a te članak 47. Povelje, time što se njima:

- odlukama Disciplinskog vijeća daju pravni učinci, umjesto da ih se smatra ništavima,
 - nameću dodatna postupovna opterećenja, neizvjesnost i odugovlačenje postupka sucima na koje se nezakonite odluke Disciplinskog vijeća odnose tako da se od sudaca o kojima je riječ traži da pokrenu nove postupke pred novoosnovanim vijećem Vrhovnog suda kako bi obranili svoj ugled; i
 - čak niti ne predviđa da će suci o kojima je riječ biti barem privremeno vraćeni na posao dok ishod postupka revizije ne bude poznat.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se navodi da Provedbena odluka Vijeća nije valjana jer su ključne etape F1G, F2G i F3G predviđene u Provedbenoj odluci Vijeća nedostatne kako bi se ponovno uspostavila učinkovita sudska zaštita u Poljskoj, što je preduvjet za funkcioniranje sustava unutarnje kontrole. Tužitelji tvrde da se pobijanom odlukom stoga povređuju članak 20. stavak 5. točka (e) i članak 22. Uredbe (EU) 2021/241 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. veljače 2021. o uspostavi Mehanizma za oporavak i otpornost (SL 2021., L 57, str. 17.) te članak 325. UFEU-a, kojima se zahtijevaju djelotvorne i učinkovite unutarnje kontrole.
 4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se navodi da Provedbena odluka Vijeća nije valjana jer je Vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava i/ili počinilo očitu pogrešku u ocjeni primijenivši članak 19. stavak 3. Uredbe 2021/241 time što je odobrilo ključne etape kao „odgovarajuće mjere” za sprječavanje, otkrivanje i otklanjanje korupcije u Poljskoj.
 5. Peti tužbeni razlog, kojim se navodi da Provedbena odluka Vijeća nije valjana jer ju je Vijeće propustilo na odgovarajući način obrazložiti, čime je povrijedilo članak 296. UFEU-a, članak 41. Povelje i načela prava Unije.

6. Šesti tužbeni razlog, kojim se navodi da su osporavanim sporazumima o financiranju i zajmu koje je sklopila Komisija prekoračene ovlasti koje ona ima na temelju Provedbene odluke Vijeća i Uredbe (EU) 2021/241 te je stoga povrijeđeno pravo Unije, s obzirom na to je člankom 6. stavkom 5. i člankom 18. stavkom 1. Sporazuma o financiranju te člankom 7. stavkom 5. i člankom 28. stavkom 1. Sporazuma o zajmu omogućena isplata sredstava čak i ako nisu ispunjene ključne etape F1G, F2G i F3G koje se odnose na vladavinu prava i koje su navedene u Provedbenoj odluci Vijeća.

Tužba podnesena 13. ožujka 2023. – Swenters/Komisija

(Predmet T-142/23)

(2023/C 189/46)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Ivo Swenters (Hasselt, Belgija) (kojeg zastupa: J. Coninx, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužbu proglašiti dopuštenom i osnovanom u pogledu forme i sadržaja;
- posljedično poništi pobijanu odluku;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog svoje tužbe protiv Odluke Komisije od 13. siječnja 2023. o odbijanju njegove žalbe zbog povrede članaka 101. i 102. UFEU-a koje su navodno počinili SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Gravieres et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG i Hülskens Holding GmbH & Co (predmet AT.40683 – belgijski pijesak) ističe sljedeća dva razloga:

1. Prvi tužbeni razlog: Komisija je povrijedila svoju obvezu provođenja istrage i obrazloženja

Komisija je povrijedila svoju obvezu pažljivog istraživanja okolnosti i sporazuma koje navodi tužitelj iako je došlo do ozbiljnog narušavanja tržišnog natjecanja. Argumenti koje je tužitelj iznio odbačeni su bez ikakvog ispitivanja, a Komisija se ograničila na sažete i površne nalaze u pobijanoj odluci.

2. Drugi tužbeni razlog: Komisija nije pravilno procijenila važnost za Uniju

Komisija je pogrešno zauzela stajalište prema kojem se čini da su povrede koje tužitelj navodi ograničene na jednu državu članicu, čime nije priznala međunarodnu dimenziju činjeničnog stanja. Komisija je također zanemarila trajanje povreda i pogrešno zaključila da nacionalni sudovi i tijela mogu ocijeniti prakse narušavanja tržišnog natjecanja koje je tužitelj naveo.

**Tužba podnesena 8. travnja 2023. – Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO –
Thinksales (Sales School Powered by IEBS)**

(Predmet T-182/23)

(2023/C 189/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Innovation & Entrepreneurship Business School, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: L. Torrents Homs, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Thinksales, SL (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije Sales School Powered by IEBS – prijava za registraciju br. 18 274 899

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. veljače 2023. u predmetu R 834/2022-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u pogledu proizvoda i usluga koji su odbijeni za sporni žig;
- odobri punu registraciju spornog žiga;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka i društvu Thinksales snošenje troškova postupka pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 11. travnja 2023. – Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)

(Predmet T-185/23)

(2023/C 189/48)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Insomnia Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: L. Cassidy, A. Reynolds i P. Smyth, Solicitors)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije BLACK INSOMNIA – prijava za registraciju br. 18 128 257

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. veljače 2023. u predmetima u R 679/2022-1 i R 692/2022-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj se njome odbija žalba u predmetu R 679/2022-1 i odbije registracija žiga u odnosu na sve osporavane proizvode iz razreda 25.;
- naloži plaćanje tužiteljevih troškova (na temelju članaka 133. i 134. stavka 1. Poslovnika Općeg suda).

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 11. travnja 2023. – Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)

(Predmet T-186/23)

(2023/C 189/49)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Insomnia Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: L. Cassidy, A. Reynolds i P. Smyth, *Solicitors*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY – prijava za registraciju br. 18 128 261

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. veljače 2023. u predmetima R 671/2022-1 i R 678/2022-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj se njome odbija žalba u predmetu R 678/2022-1 i odbije registracija žiga u odnosu na sve osporavane proizvode iz razreda 25.;
- naloži plaćanje tužiteljevih troškova (na temelju članaka 133. i 134. stavka 1. Poslovnika Općeg suda).

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. travnja 2023. – IU Internationale Hochschule/EUIPO (IU International University of Applied Sciences)**(Predmet T-188/23)**

(2023/C 189/50)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* IU Internationale Hochschule GmbH (Erfurt, Njemačka) (zastupnik: A. Heise, *Rechtsanwältin*)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija verbalnog žiga International University of Applied Sciences – prijava za registraciju br. 1 628 092*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. veljače 2023. u predmetu R 1951/2022-1**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 72. stavka 2. u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 72. stavka 2. u vezi s člankom 94. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. travnja 2023. – The Mochi Ice Cream Company/EUIPO (my mochi)**(Predmet T-189/23)**

(2023/C 189/51)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* The Mochi Ice Cream Company LLC (Vernon, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Zalewska-Orabona, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* međunarodna registracija figurativnog žiga my mochi u kojoj je naznačena Europska unija – prijava za registraciju br. 1 598 762

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. siječnja 2023. u predmetu R 1684/2022-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 14. travnja 2023. – Peikko Group/EUIPO – Anstar (Oblik metalnih greda za gradnju)

(Predmet T-192/23)

(2023/C 189/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Peikko Group Oy (Lahti, Finska) (zastupnici: M. Müller i A. Fottner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Anstar Oy (Villähde, Finska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (Oblik metalnih greda za gradnju) – žig Europske unije br. 18 139 145

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. veljače 2023. u predmetu R 2180/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije zahtjev za proglašenje spornog žiga ništavim;
- naloži tuženiku i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem snošenje troškova ovog postupka i postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 59. stavka 1. točke (a), u vez s člankom 7. stavkom 1. točkom (e) podtočkom ii. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 13. travnja 2023. – MegaFon/Vijeće**(Predmet T-193/23)**

(2023/C 189/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: MegaFon OAO (Moskva, Rusija) (zastupnik: J. Grand d'Esnon, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Uredbu Vijeća (EU) br. 2023/427 ⁽¹⁾ od 25. veljače 2023. u dijelu u kojem se odnosi na društvo MegaFon;
- poništi odluku Vijeća br. 2023/434/ZVSP ⁽²⁾ od 25. veljače 2023. u dijelu u kojem se odnosi na društvo MegaFon;
- posljedično, poništi:
 - Prilog IV. Uredbi (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014. u dijelu u kojem se odnosi na društvo MegaFon;
 - Prilog IV. Odluci br. 2014/512/ZVSP od 31. srpnja 2014. u dijelu u kojem se odnosi na društvo MegaFon;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova u skladu s člankom 140. točkom (b) Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu. Tužitelj tvrdi da ga Vijeće nije prethodno obavijestilo o odluci o uvrštavanju društva MegaFon u Prilog IV. Uredbi (EU) br. 833/2014 i Odluci 2014/512/ZVSP (u daljnjem tekstu: akti od 31. srpnja 2014.) te da mu nije ostavilo mogućnost da se očituje iako je to, prema njegovu mišljenju, bilo dužno napraviti u skladu s načelima koja se odnose na poštovanje prava obrane.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju odluke o uvrštavanju društva MegaFon u Prilog IV. aktima od 31. srpnja 2014. Tužitelj prigovara Vijeću da ga nije obavijestilo o razlozima koji opravdavaju njegovo uvrštavanje u Prilog IV. aktima od 31. srpnja 2014.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nezakovitosti sankcija koje su izrečene tužitelju jer su proizašle iz očite pogreške u ocjeni, s obzirom na to da su razlozi za donošenje tih sankcija pogrešni i u svakom slučaju nedokazani.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti aktima od 25. veljače 2023.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2023/427 od 25. veljače 2023. o izmjeni Uredbe (EU) br. 833/2014 o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanje Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2023., L 59 I, str. 6. i ispravak SL 2023., L 168, str. 181.)

⁽²⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2023/434 od 25. veljače 2023. o izmjeni Odluke 2014/512/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanje Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2023., L 59 I, str. 593.)

**Tužba podnesena 16. travnja 2023. – Fractal Analytics/EUIPO – Fractalia Remote Systems
(FRACTALIA)**

(Predmet T-194/23)

(2023/C 189/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Fractal Analytics, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: J. Güell Serra, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Fractalia Remote Systems, SL (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije FRACTALIA – žig Europske unije br. 3 620 887

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. siječnja 2023. u predmetu R 859/2022-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naložiti EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred EUIPO-om snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 27. stavka 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 u vezi s člankom 58. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 19. stavkom 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća i članka 10. stavka 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625.

Tužba podnesena 17. travnja 2023. – CRA/Vijeće

(Predmet T-201/23)

(2023/C 189/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Communications Regulatory Authority (CRA) (Teheran, Iran) (zastupnici: T. Clay, T. Zahedi Vafa i K. Mehtiyeva, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu br. 2023/152 ⁽¹⁾ od 23. siječnja 2023. kao protivnu pravu Europske unije u dijelu u kojem uvrštava tužitelja u Prilog I Uredbi br. 359/2011.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prekoračenju ovlasti Vijeća Europske unije. Tužitelj tvrdi da je time što ga je odlučilo uvrstiti na popis osoba na koje se odnose mjere ograničavanja, Vijeće prekoračilo ovlasti jer je donijelo navedenu odluku samo na temelju zakonskog odnosa koji postoji između tužitelja i vlade Islamske Republike Iran.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja pobijanog akta. Prema tužiteljevom mišljenju, razlozi navedeni u prilog odluci Vijeća samo su činjenične pretpostavke čija pogrešna priroda dovodi u pitanje valjanost obrazloženja. To čisto formalno obrazloženje odluke podrazumijeva prebacivanje tereta dokazivanja kojim se od tužitelja zahtijeva da dokaže negativnu činjenicu kako bi osporio svoje uvrštavanje na popis osoba na koje se odnose mjere ograničavanja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u ocjeni činjenica. Tužitelj smatra da je Vijeće, s jedne strane, počinilo očitu pogrešku o ocjeni i, s druge strane, da je pogrešno utemeljio odluku o njegovu uvrštavanju na popis subjekata na koje se odnose mjere ograničavanja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti. Tužitelj tvrdi da su sankcije poduzete protiv Irana dovele do zadržavanja alata posebno korisnih za njega, od kojih se jedan koristi za izbjegavanje preklapanja iranskih frekvencija s frekvencijama susjednih država, a drugi, Location Based System, za precizno lociranje povezanih uređaja. Osim toga, nerazmjernost odluke Vijeća očituje se opsegom posljedica mjera poduzetih protiv tužitelja u smislu da je sposobnost potonjeg da obavlja svoju misije od općeg interesa teško pogođena.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2023/152 od 23. siječnja 2023. o provedbi Uredbe (EU) br. 359/2011 o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Iranu (SL 2023., L 20 I, str. 1.)

Tužba podnesena 19. travnja 2023. – Studiocanal/EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Predmet T-203/23)

(2023/C 189/56)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Studiocanal GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: T. Dolde i C. Zimmer, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Leonine Distribution GmbH (München, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije ARTHAUS – žig Europske unije br. 6 988 216

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2023. u predmetu R 1532/2022-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku, u dijelu u kojem je zahtjev za utvrđivanje ništetnosti proglasio dopuštenim s obzirom na članak 59. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkama (b), (c) i (d) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 63. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 12. stavkom 1. točkom (b) i člankom 15. stavkom 2. Delegirane uredbe (EU) 2017/1430.

Tužba podnesena 19. travnja 2023. – Studiocal/EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Predmet T-204/23)

(2023/C 189/57)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Studiocal GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: T. Dolde i C. Zimmer, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Leonine Distribution GmbH (München, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije ARTHAUS – Žig Europske unije br. 6 988 984

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2023. u predmetu R 1533/2022-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku, u dijelu u kojem je zahtjev za utvrđivanje ništetnosti proglasio dopuštenim s obzirom na članak 59. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkama (b), (c) i (d) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 63. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 12. stavkom 1. točkom b. i člankom 15. stavkom 2. Delegirane uredbe (EU) 2017/1430.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR